

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΤΜΗΜΑ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ & ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Παναγιώτη Μαυροειδάκου

A.M. 2004233

Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

(Ε.Π.Ε)

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΜΑΙΟΣ 2011

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Ω Ν

Συνοτομογραφίες.....	3
Πρόλογος.....	4
1. Έννοια και διακρίσεις της Ε.Π.Ε.	6
1.1 Ορισμός της Ε.Π.Ε.....	6
1.2. Χαρακτηριστικά.....	6
1.3. Διάκριση Ε.Π.Ε. από Α.Ε.....	7
1.4. Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε.....	11
2. Το καταστατικό της Ε.Π.Ε.	14
2.1. Διαδικασία σύστασης Ε.Π.Ε.....	14
2.2. Ε.Π.Ε. υπό ίδρυση.....	18
2.3. Το περιεχόμενο του καταστατικού.....	18
2.4. Ελαττωματική ίδρυση Ε.Π.Ε. – άκυρη Ε.Π.Ε.....	21
2.5. Η τροποποίηση του καταστατικού.....	22
2.5.1. Η αύξηση κεφαλαίου.....	23
2.5.2. Η μείωση κεφαλαίου.....	24
2.6. Μετατροπή – συγχώνευση της Ε.Π.Ε.....	25
2.6.1. Μετατροπή.....	25
2.6.2. Συγχώνευση.....	26
2.6.3. Λογιστικά βιβλία της Ε.Π.Ε.....	27
3. Τα όργανα της Ε.Π.Ε.	30
3.1. Η συνέλευση των εταίρων.....	30
3.1.1. Διάκριση συνελεύσεων.....	30
3.1.2. Αρμοδιότητα.....	30
3.1.3. Σύγκληση.....	31
3.1.4. Απαιτούμενη πλειοψηφία.....	33
3.1.5. Ελαττωματικές αποφάσεις.....	35
3.2. Οι διαχειριστές.....	36
3.2.1. Η αρχή του νόμου.....	37
3.2.2. Η νομική θέση των διαχειριστών.....	37
3.2.3. Αποκλίσεις από τη νόμιμη διαχείριση και εκπροσώπηση.....	38
3.2.4. Ανάκληση και παραίτηση διαχειριστών.....	39
3.2.5. Εξουσίες διαχειριστών.....	41

3.2.6. Ευθύνη διαχειριστών.....	42
3.3. Οι ελεγκτές.....	43
4. Εταίρος & Εταιρική Μερίδα.....	44
4.1. Τα δικαιώματα των εταίρων.....	44
4.1.1. Τα διοικητικά δικαιώματα των εταίρων.....	44
4.1.2. Τα δικαιώματα περιουσιακής φύσης.....	45
4.2. Οι υποχρεώσεις των εταίρων.....	46
4.3. Η ευθύνη των εταίρων.....	47
4.4. Μεταβολές στο πρόσωπο των εταίρων.....	47
4.4.1. Αύξηση του αριθμού των εταίρων.....	47
4.4.2. Μείωση του αριθμού των εταίρων.....	48
4.4.2.1 Έξοδος εταίρου.....	48
4.4.2.2. Αποκλεισμός εταίρου.....	49
4.4.2.3. Δικαιώματα εξερχομένων ή αποκλεισμένων εταίρων.....	49
4.5. Μεταβίβαση εταιρικής μερίδας.....	50
5. Λύση και Εκκαθάριση της ΕΠΕ.....	54
5.1. Λύση της ΕΠΕ.....	54
5.2. Η εκκαθάριση της ΕΠΕ.....	56
5.2.1. Διορισμός εκκαθαριστών.....	56
5.2.2. Ανάκληση εκκαθαριστών.....	56
5.2.3. Υποχρεώσεις και εξουσία των εκκαθαριστών.....	57
5.2.4. Τέλος της εκκαθάρισης.....	57
Συμπέρασμα.....	58
Βιβλιογραφία.....	59
Παραρτήματα.....	60

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Α.Ε.	Ανώνυμη εταιρεία
ΑΠ	Άρειος Πάγος
Α.Κ.	Αστικός Κώδικας
Δ.Ο.Υ.	Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία
ΕΑ	Εφετείο Αθηνών
Εγκ.	Εγκύκλιος
ΕΕμπΔ	Επιθεώρηση Εμπορικού Δικαίου
Ε.Ε.	Ετερόρρυθμη Εταιρεία
ΕΕ	Ευρωπαϊκή Ένωση
Ε.Π.Ε.	Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης
Κ.Β.Σ.	Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων
ΚΕΠ	Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών
Κ.Ν.	Κωδικοποιημένος Νόμος
ΚΠολΔ	Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας
Μ.Ε.Π.Ε.	Μητρώο Ε.Π.Ε.
Ν. ή ν.	Νόμος
Ο.Ε.	Ομόρρυθμη Εταιρεία
ΠολΠΑ	Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών
Π.Δ.	Προεδρικό Διάταγμα
ΤΑΕ & ΕΠΕ	Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης
Τ.Α.Π.Ε.Τ	Ταμείο Αλληλοβοήθειας Προσωπικού Εθνικού Τυπογραφείου
ΦΕΚ	Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης
ΧΑΑ	Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με την εξέλιξη της οικονομικής ζωής από τον πλήρη ανταγωνισμό στη δημιουργία πολυκλαδικών και διεθνικών επιχειρηματικών ενώσεων, ο ρόλος των νομικών προσώπων και δη των κεφαλαιουχικών εταιρειών αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία για τις σύγχρονες κοινωνίες.

Στην Ελλάδα, ήδη από το 1920 έχουμε την εισαγωγή του θεσμού της ανώνυμης εταιρείας, της πιο αντιπροσωπευτικής μορφής των κεφαλαιουχικών εταιρειών. Παρά τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που έλαβαν χώρα στο μεσοδιάστημα, μόλις το 1955 η ελληνική έννομη τάξη ενσωμάτωσε στους κόλπους της τον θεσμό της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, της Ε.Π.Ε.

Η Α΄ Εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου για την Ε.Π.Ε., απευθυνόμενη προς τη Βουλή των Ελλήνων, αναφέρει επί λέξει τα ακόλουθα:

«Το ανά χείρας νομοσχέδιον δεν συνετάχθη επί τη βάσει ωρισμένου αλλοδαπού νομοθετήματος, ως τα προγενέστερα σχέδια του 1930 και 1932. Ελήφθησαν βεβαίως υπ' όψιν αι σπουδαιότεραι των ξένων νομοθεσιών ως και αι υποδεικνύομεναι υπό της Επιστήμης μεταρρυθμίσεις, προσηρμύσθησαν όμως αι διατάξεις των νομοθεσιών τούτων προς το κοινόν δίκαιον, ενώ εξ άλλου κατεβλήθη προσπάθεια όπως περιληφθώσι διατάξεις περιορίζουσαι κατά το δυνατόν τα μειονεκτήματα άτινα παρουσιάζει ο θεσμός, ίδια δε διατάξεις εξασφαλίζουσαι τα συμφέροντα των εταιρικών δανειστών. Τέλος κατάδηλος είναι η προσπάθεια του νομοσχεδίου όπως, δια της καθιερώσεως ειδικών διατάξεων, ενισχυθή η πίστις της εταιρίας.»

Η παρούσα εργασία αφορά την σύμβαση σύστασης της Ε.Π.Ε. και χωρίζεται σε πέντε κεφάλαια.

Αναλυτικότερα:

Στο πρώτο κεφάλαιο με τίτλο ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Π.Ε. δίνουμε τον ορισμό της Ε.Π.Ε., την διακρίνουμε από την αμιγώς κεφαλαιουχική εταιρεία, την Α.Ε. και στη συνέχεια αναφερόμαστε στην μονοπρόσωπη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης.

Στο δεύτερο κεφάλαιο με τίτλο ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ Ε.Π.Ε. παρουσιάζουμε τα «βήματα» σύστασης της Ε.Π.Ε., το περιεχόμενο και τις τροποποιήσεις του καταστατικού της και κλείνουμε με την καταγραφή των λογιστικών βιβλίων που ορίζει ο νόμος για τις Ε.Π.Ε.

Στο τρίτο κεφάλαιο με τίτλο ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ Ε.Π.Ε. αναλύουμε τις αρμοδιότητες και την ευθύνη της γενικής συνέλευσης των εταίρων, των διαχειριστών και των ελεγκτών (όπου υπάρχουν) της Ε.Π.Ε.

Στο τέταρτο κεφάλαιο με τίτλο ΕΤΑΙΡΟΣ & ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΕΡΙΔΑ αναφερόμαστε στα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και την ευθύνη των εταίρων, καθώς και στη διαδικασία μεταβίβασης της εταιρικής μερίδας.

Στο πέμπτο και τελευταίο κεφάλαιο με τίτλο ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΕ παρουσιάζουμε την διαδικασία λύσης και θέσης της εταιρείας σε εκκαθάριση. Η εργασία ολοκληρώνεται με την παρουσίαση των ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ.

Στο τέλος παραθέτουμε, στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, ένα υπόδειγμα καταστατικού εταιρείας περιορισμένης ευθύνης.

1. ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

1.1. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.) είναι η εμπορική κεφαλαιουχική εταιρεία με νομική προσωπικότητα, για τα χρέη της οποίας ευθύνεται μόνο η ίδια με την περιουσία της και όχι οι εταίροι, (άρθρο 1 παρ. 1 ν. 3190/1955)¹, το δε κεφάλαιο της είναι διαιρεμένο σε ίσα τμήματα, τα εταιρικά μερίδια

Ο όρος εταιρεία «περιορισμένης ευθύνης» είναι ανακριβής, διότι η εταιρεία, όπως κάθε υποκείμενο δικαίου, δεν ευθύνεται περιορισμένα αλλά απεριόριστα απέναντι στους δανειστές της. Εξάλλου δεν υπάρχει βασικά ευθύνη (ούτε περιορισμένη) των εταίρων για τα εταιρικά χρέη. Έτσι ο όρος αυτός αναφέρεται απλώς στο ενδεχόμενο απώλειας της εισφοράς των εταίρων, λόγω ζημιών της εταιρείας.

Η Ε.Π.Ε., είναι δημιούργημα των νεότερων χρόνων. Το πρώτο νομοθέτημα ήταν ο γερμανικός νόμος περί Ε.Π.Ε. του 1892, από τότε θεσμοθετήθηκε σε πολλές χώρες. Η Ε.Π.Ε. εισήχθη στην Ελλάδα με το νόμο 3190 της 9/16 Απριλίου 1955 περί εταιριών περιορισμένης ευθύνης, ο οποίος, αν και επηρεασμένος από αλλοδαπές νομοθεσίες, παρουσιάζει αυτοτέλεια². Η Ε.Π.Ε. είναι εμπορική εταιρεία κατά το τυπικό σύστημα (άρθρο 3 παρ. 1), οι δε πράξεις της είναι πάντα εμπορικές, ακόμα και αν η δραστηριότητά της δεν είναι εμπορική.

1.2. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Το κύριο χαρακτηριστικό της Ε.Π.Ε. είναι η ταυτόχρονη ύπαρξη προσωπικών και κεφαλαιουχικών στοιχείων. Υπάρχουν προσωπικά στοιχεία που εισάγονται ευθέως από το νόμο και άλλα που επιτρέπει ο νόμος να εισαχθούν με διατάξεις του καταστατικού.

Ως προσωπικά στοιχεία μπορούν να αναφερθούν:

1. Όπου εφεξής αναφέρονται στο κείμενο μόνο άρθρα νοούνται αυτά ν. 3190 / 1955, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα.

2. βλ. Κ. Ρόκα. Η εταιρεία «περιορισμένης ευθύνης» και η εισαγωγή αυτής εν Ελλάδι, ΕΕμπΔ 1950, 3, τον ίδιο. Επι του σχεδίου νόμου περί εταιριών περιορισμένης ευθύνης, ΕΕμπΔ 1952,

- ο υπολογισμός και του αριθμού των εταιριών κατά τη λήψη αποφάσεων από την συνέλευση των εταίρων (άρθρα 13, 38 παρ. 1),
- η διαμόρφωση της διαχειρίσεως και εκπροσωπήσεως ως δικαιώματος των εταίρων (άρθρο 16),
- η δυνατότητα αναλήψεως εταιρικών υποχρεώσεων (άρθρο 6 παρ. 2),
- η δυνατότητα απαγορεύσεως μεταβιβάσεως των εταιρικών μεριδίων (άρθρο 6 παρ. 2),
- η ύπαρξη δικαιώματος εξόδου και αποκλεισμού (άρθρο 33),
- η παροχή περισσότερων ατομικών δικαιωμάτων αντί δικαιωμάτων μειοψηφίας (άρθρα 15, 26 παρ. 2, 34),
- το δικαίωμα να ζητηθεί λύση της εταιρείας (άρθρο 44 παρ.1 γ),
- η δυνατότητα αναγωγής της απαγόρευσης πτώχευσης ή του θανάτου εταίρου σε λόγο λύσεως της εταιρείας (άρθρο 44 παρ. 3).

Κεφαλαιουχικά στοιχεία της Ε.Π.Ε. είναι:

- η ύπαρξη εταιρικού κεφαλαίου, το οποίο υποκαθιστά την έλλειψη ευθύνης των εταίρων για τις εταιρικές οφειλές,
- ο υπολογισμός και του αριθμού των εταιρικών μεριδίων κατά τη λήψη αποφάσεων από τη συνέλευση (άρθρα 13, 38 παρ. 1),
- η δυνατότητα μεταβίβασης των εταιρικών μεριδίων (άρθρα 28, 29),
- η μη λύση της εταιρείας λόγω απαγόρευσης, πτώχευσης ή θανάτου των εταίρων (άρθρο 44 παρ. 3).

1.3. ΔΙΑΚΡΙΣΗ Ε.Π.Ε. ΑΠΟ Α.Ε.

Η Ε.Π.Ε. είναι ενδιάμεσος εταιρικός τύπος μεταξύ προσωπικών (ομορρύθμων και ετερορρύθμων) και αμιγώς κεφαλαιουχικών εταιριών (Α.Ε.). Αυτό έχει ως συνέπεια ότι στην Ε.Π.Ε. είναι κατ' αρχήν δυνατή η αναλογική εφαρμογή διατάξεων τόσο των προσωπικών εταιριών όσο και της ανώνυμης εταιρείας.

Συστηματικά όμως η Ε.Π.Ε. ανήκει στις κεφαλαιουχικές εταιρίες για δύο λόγους:

- ο πρώτος είναι η έλλειψη ευθύνης των εταίρων έναντι των τρίτων και
- ο δεύτερος η ύπαρξη εταιρικού κεφαλαίου, το κατώτερο ύψος του οποίου ορίζει ο νόμος.

Οι βασικές διαφορές της Ε.Π.Ε. σε σύγκριση με την Α.Ε. μπορούν να συνοψιστούν στα ακόλουθα:

1. Στην Ε.Π.Ε. δεν υπάρχει κρατική εποπτεία ούτε κατά την ίδρυση ούτε κατά τη λειτουργία της, με αποτέλεσμα την ευχερέστερη και ταχύτερη ίδρυση. Αυτό όμως που είναι πλεονέκτημα, στην πράξη, μπορεί να μετατραπεί σε μειονέκτημα για όσους συναλλάσσονται μαζί της. Η ανυπαρξία ελέγχου, από την Νομαρχία για παράδειγμα, δεν επιτρέπει στον τρίτο να γνωρίζει αν όντως έχει καταβληθεί το εταιρικό της κεφάλαιο, δεδομένου ότι αρκεί η δήλωση των εταίρων ότι το κατέβαλαν.
2. Στην Ε.Π.Ε., για να ληφθεί μία απόφαση από την Γενική Συνέλευση των Εταίρων δεν αρκεί μόνο η πλειοψηφία του εταιρικού κεφαλαίου, (όπως συμβαίνει στις Α.Ε.) αλλά απαιτείται και η πλειοψηφία των εταίρων - προσώπων. Αυτό συχνά οδηγεί σε μεγάλες εμπλοκές, ιδίως αν υπάρξει διχογνωμία των εταίρων για κάποιο ζήτημα. Είναι δυνατόν δηλαδή ο εταίρος με την πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων να μην μπορεί να λάβει απόφαση για ένα σοβαρό θέμα (π.χ. αύξηση εταιρικού κεφαλαίου, αλλαγή έδρας), όταν η μειοψηφία των μεριδίων ανήκει σε δύο πρόσωπα. Συχνά στην πράξη η πλειοψηφία βρίσκεται αιχμάλωτη μιας μικρής μειοψηφίας η οποία παραλύει την εταιρεία και την οδηγεί στη λύση και εκκαθάριση ή στην εξαγορά των μεριδίων των διαφωνούντων σε τιμή πολύ υψηλότερη της πραγματικής.
3. Η μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων γίνεται δυσχερέστερα απ' ό τι η μεταβίβαση των μετοχών. Τα εταιρικά μερίδια δεν μπορούν να ενσωματωθούν σε αξιόγραφο, (όπως οι μετοχές ή και σε προσωρινούς τίτλους μετοχών) απαιτείται δε για τη μεταβίβασή τους τήρηση διατυπώσεων ενώπιον συμβολαιογράφου.
4. Τα εταιρικά μερίδια δεν είναι ποτέ ανώνυμα, σε αντίθεση με τις μετοχές που συχνά είναι, ανάλογα με τις επιθυμίες των μετόχων ή/και τις επιταγές του νόμου.
5. Η ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ των εταίρων είναι κατά μεγάλο μέρος ενδοτικού δικαίου. δηλαδή μπορούν να καθορισθούν σύμφωνα με τη βούληση των εταίρων³. Οι συμβαλλόμενοι μπορούν να διαμορφώσουν την εταιρεία με εντονότερα κεφαλαιουχικά ή εντονότερα προσωπικά στοιχεία.
6. Κάθε τροποποίηση καταστατικού στην Ε.Π.Ε. απαιτεί την σύμπραξη

3. Αντίθετα αν ήταν αναγκαστικού δικαίου, τότε οι εταίροι θα ήταν υποχρεωμένοι να ακολουθήσουν το γράμμα του νόμου.

συμβολαιογράφου. γίνεται δηλαδή πάντοτε με συμβολαιογραφικό έγγραφο, πράγμα που δεν συμβαίνει στην Α.Ε. Συνεπώς η λειτουργία της Ε.Π.Ε., στο επίπεδο αυτό, είναι πιο δαπανηρή και χρονοβόρα απ' ό,τι είναι εκείνη της Α.Ε. Η ανωτέρω υποχρέωση δεν επιτρέπει και την προχρονολόγηση πράξεων αφού ο Συμβολαιογράφος δεν μπορεί να βάλει προγενέστερη ημερομηνία σε μία πράξη του. Αντίθετα στην Α.Ε. είναι δυνατόν (χωρίς φυσικά να είναι νόμιμο, πιθανόν όμως να συμβαίνει στην πράξη) να προχρονολογηθούν αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων, αλλά και Διοικητικών Συμβουλίων, όταν αυτό το απαιτεί η συγκυρία και φυσικά συμφωνούν όλοι οι εταίροι.

7. Η Ε.Π.Ε. ανεξαρτήτως του ύψους του εταιρικού της κεφαλαίου⁴ δεν δύναται να εισέλθει στο ΧΑΑ (κύρια ή παράλληλη αγορά), με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη χρηματοδότησή της από την κεφαλαιακή αγορά.
8. Κατά την επικρατούσα αντίληψη στις συναλλαγές, η εμφάνιση μιας επιχείρησης υπό τον τύπο της Α.Ε., έχει μεγαλύτερη βαρύτητα και απολαμβάνει μεγαλύτερης εκτίμησης, παρά αν λειτουργούσε υπό τον τύπο της Ε.Π.Ε..

Από τη σύγκριση που προηγήθηκε φαίνεται η οικονομική σημασία της Ε.Π.Ε. Είναι ο κατάλληλος εταιρικός τύπος για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις⁵, στις οποίες, παρά τις προσωπικές σχέσεις μεταξύ των εταίρων, κανείς δεν θέλει να αναλάβει ευθύνη για τα εταιρικά χρέη με την προσωπική του περιουσία. Για το λόγο αυτόν οι συμβαλλόμενοι δεν επιθυμούν την ίδρυση προσωπικής εταιρείας. Εξάλλου, ναι μεν και στην Α.Ε. δεν υπάρχει προσωπική ευθύνη των μετοχών, η αξία όμως των εισφορών που πρέπει να καταβληθούν για τον σχηματισμό κεφαλαίου (και που επομένως υπόκεινται στον επιχειρηματικό κίνδυνο) είναι αρκετά μεγάλη (το κατώτερο μετοχικό κεφάλαιο της Α.Ε. είναι 60.000.00 €), όταν συμμετέχει μικρός αριθμός προσώπων.

Επιπλέον η ύπαρξη στην Α.Ε. κρατικής εποπτείας και (οικονομικών) ανεξάρτητων ελεγκτών, η ανελαστικότητα ως προς τη ρύθμιση των σχέσεων προς τα

4. Επισημαίνεται ότι δεν υπάρχει περιορισμός, μπορεί να ξεπερνά και το κεφάλαιο μεγάλων ανωνύμων εταιριών

5. Οι όροι «μικρές και μεσαίες» αναφέρονται στα οικονομικά μεγέθη της Ελλάδας και όχι στις διαβαθμίσεις που αφορούν τη μικρή και μεσαία επιχείρηση της ΕΕ.

έσω, το εύκολα μεταβιβάστο και ανώνυμο της μετοχής, είναι στοιχεία που δεν συμβιβάζονται εύκολα με την τυπική τουλάχιστον μορφή της μικρής ή μεσαίας επιχείρησης, η οποία έχει συνήθως κλειστό και μικρό αριθμό προσώπων. Έτσι ο θεσμός της Ε.Π.Ε. καλύπτει το κενό που υπάρχει μεταξύ προσωπικών εταιρειών και Α.Ε. Για τους λόγους αυτούς η Ε.Π.Ε. είναι η κατάλληλη εταιρική μορφή για την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας στη χώρα μας, αφού οι ελληνικές επιχειρήσεις στη μεγάλη τους πλειονότητα είναι μικρές ή μεσαίες.⁶

Η Ε.Π.Ε. παρουσιάζει πολλά πλεονεκτήματα έναντι των προσωπικών εταιριών, αλλά και των Α.Ε. Με αυτήν αποφεύγονται τα μειονεκτήματα των δυο «ακραίων» αυτών εταιρικών τύπων και πρέπει να προτιμάται:

πρώτον όταν το αντικείμενο της επιχείρησής της είναι ριψοκίνδυνο

και

δεύτερον όταν οι εταίροι της δεν θέλουν ή δεν μπορούν να επενδύσουν μεγάλα χρηματικά ποσά για την έναρξη της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

6. Πηγή: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

ΜΗΤΡΩΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 2006

ΠΙΝΑΚΑΣ Α: Αριθμός επιχειρήσεων ανά νομική μορφή στο σύνολο της Ελλάδος

ΝΟΜΙΚΗ ΜΟΡΦΗ	ΑΡ.ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ
Α.Ε.	31.238
ΕΕ	16.754
Ε.Π.Ε.	20.638
ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ	15.024
ΚΟΙΝΩΝΙΑ	4.847
ΛΟΙΠΕΣ	15.199
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ/ΣΥΜΠΛΟΙΟΚΤΗΣΙΑ	1.946
ΟΕ	83.444
ΦΥΣΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ	73.8780

ΠΙΝΑΚΑΣ Β: Αριθμός επιχειρήσεων ανά τάξεις μεγέθους απασχόλησης στο σύνολο Ελλάδος

ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ	ΑΡ.ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ
0 ΕΩΣ 9	900811
10 ΕΩΣ 49	23143
50 ΕΩΣ 249	3326
>=250	590

1.4. ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε.

Ο νόμος περί Ε.Π.Ε. επιτρέπει την ίδρυση Μονοπρόσωπης Ε.Π.Ε., δηλαδή Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης, η οποία έχει μόνον έναν εταίρο. Αναλυτικότερα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43⁷ του ν. 3190/1955⁷, Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης μπορεί να συσταθεί από ένα μόνο πρόσωπο. Επίσης ακόμα και μια εν λειτουργία Ε.Π.Ε. μπορεί να μετατραπεί σε Μονοπρόσωπη, αν για οποιονδήποτε λόγο όλα τα εταιρικά της μερίδια μεταβιβαστούν σε ένα μόνο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό.

Εδώ θα πρέπει να αναφερθούν μια σειρά από παρατηρήσεις σε ό, τι αφορά αυτόν τον ιδιαίτερο τύπο Ε.Π.Ε., σημεία δηλαδή, τα οποία τον διαφοροποιούν από την «κανονική» Ε.Π.Ε.

Συγκεκριμένα:

1. Η Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε. είναι άκυρη, αν ο εταίρος (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) που τη συνέστησε είναι και μοναδικός εταίρος σε άλλη Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε., ή αν έχει συσταθεί από άλλη Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε. Με άλλα λόγια Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε. δεν μπορεί να συστήσει Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε.

2. Ο μοναδικός εταίρος της Μονοπρόσωπης Ε.Π.Ε. δεν καθίσταται έμπορος και δε φέρει καμία ευθύνη έναντι τρίτων για τις υποχρεώσεις της εταιρείας, καθώς για αυτές ευθύνεται μόνο η εταιρεία με την περιουσία της. Έχει, όμως, την ευθύνη μέχρι το ύψος της εισφοράς του, καθώς αυτός είναι και ο σκοπός της Μονοπρόσωπης Ε.Π.Ε.

Εκτός της ευθύνης που έχει για περιορισμό μέχρι το ύψος της εισφοράς του, υπάρχουν και κάποιες εξαιρέσεις όπως:

- Όταν συμβληθεί στο όνομα της υπό ίδρυσης Μονοπρόσωπης Ε.Π.Ε. και αυτή δεν έχει αναλάβει τις σχετικές υποχρεώσεις στην προβλεπόμενη προθεσμία (άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3190/1955) και
- Στο άρθρο 7 παρ. 5 του ν. 3190/1955 αναφέρεται ότι όταν η εταιρεία κηρυχθεί άκυρη με απόφαση δικαστηρίου, ο εταίρος ευθύνεται απεριόριστα απέναντι σε τρίτους για κάθε ζημιά που προκλήθηκε από την ακυρότητα.

Τέλος, η ευθύνη του εταίρου ελεγκτείται και πέρα από την εισφορά του όταν:

⁷ Το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 2 του Π.Δ. 279/1993 (Φ.Ε.Κ. 122/277 1993 Τεύχος Α')

Γιώργος Μιχαλόπουλος, «Η Μονοπρόσωπη Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης», εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 1994., σελ. 9,23

- η εξόφληση δανείων από την εταιρεία στον εταίρο ματαιώνει μερικά ή ολικά την ικανοποίηση άλλων δανειστών της εταιρείας.
- λύεται η εταιρεία και ο εταίρος ικανοποιείται μετά την εξόφληση των λοιπών οφειλών της εταιρείας (εφόσον έχει την ιδιότητα του εταιρικού δανειστή).
- Στην περίπτωση που ο μοναδικός εταίρος είναι και διαχειριστής τότε έχει την ευθύνη έναντι των τρίτων. Στην πράξη, αυτό συμβαίνει τις περισσότερες φορές, διότι συνήθως ο μοναδικός εταίρος θέλει να έχει σε καθημερινή βάση τον πλήρη έλεγχο της εταιρείας και για τον λόγο αυτό αναλαμβάνει και τον ρόλο του διαχειριστή, με αποτέλεσμα να ευθύνεται έναντι των τρίτων, όπως θα ευθυνόταν αν είχε ατομική επιχείρηση ή ήταν ομόρρυθμος εταίρος σε προσωπική εταιρεία. Η ευθύνη του μοναδικού εταίρου – διαχειριστή (το γεγονός δηλαδή ότι είναι υπέγγυα η προσωπική του περιουσία για τα χρέη της Μονοπρόσωπης προς τρίτους) καθιστά σε ένα βαθμό προβληματική τη δημιουργία της Μ. Ε.Π.Ε., καθόσον στην πράξη έχεις μια ομόρρυθμη εταιρεία και ταυτόχρονα είσαι αναγκασμένος να τηρείς και βιβλία 3^{ης} κατηγορίας, με ό, τι αυτό συνεπάγεται για την αύξηση του κόστους των λογιστικών υπηρεσιών.

3. Στις Γενικές Συνελεύσεις του μοναδικού εταίρου απαιτείται η παράσταση συμβολαιογράφου της έδρας της εταιρείας, ο οποίος προσυπογράφει τα πρακτικά της, γεγονός που αυξάνει το κόστος της λειτουργίας της Μον. Ε.Π.Ε.

4. Στην επωνυμία της εταιρείας (και στην εταιρική σφραγίδα) πρέπει να συμπεριλαμβάνονται ολογράφως οι λέξεις «ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» ή «Μ. Ε.Π.Ε.» είτε κατά το στάδιο της ίδρυσής της, είτε κατά τη μετατροπή της κοινής Ε.Π.Ε. σε Μονοπρόσωπη.

Στην πράξη στην Μον. Ε.Π.Ε. παρουσιάζεται ζήτημα εάν ο διαχειριστής της, που είναι και ο μοναδικός εταίρος, μέσω του καταστατικού, πεθάνει κατά τη διάρκεια της θητείας του. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να υποβληθούν εκ μέρους των κληρονόμων άμεσα οι δηλώσεις της κληρονομιάς που θα περιέχουν και τα κληρονομούμενα εταιρικά από τον καθένα μερίδια, για να μπορέσουν να παραβρεθούν οι κληρονόμοι του αποθανόντος εταίρου σε έκτακτη Γενική Συνέλευση, προκειμένου αφενός μεν να εκλέξουν διαχειριστή, αφετέρου δε να τροποποιήσουν το σχετικό με τη διαχείριση και το άρθρο του καταστατικού της εταιρείας, μετατρέποντάς την έτσι από Μονοπρόσωπη σε κανονική Ε.Π.Ε.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, χρειάζεται απαραίτητα συμβολαιογραφική πράξη κατά τη σύνταξη της οποίας απαιτείται η νόμιμη παράσταση των κληρονόμων. Κατά συνέπεια ο συμβολαιογράφος δεν μπορεί να προχωρήσει στη σύνταξη της σχετικής τροποποιητικής πράξης αν δεν προσκομιστούν μεταξύ των άλλων δικαιολογητικών και τα πιστοποιητικά της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ότι δηλώθηκαν στη δήλωση της κληρονομιάς τα σχετικά εταιρικά μερίδια από τους κληρονόμους. Όλα αυτά προφανώς θέτουν ζήτημα ευελιξίας και δυσχεραίνουν - καθυστερούν τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας από τους κληρονόμους, διότι, μέχρι να γίνουν οι κληρονόμοι, εταίροι στη θέση του αποθανόντος μοναδικού εταίρου χάνεται πολύτιμος χρόνος και η Μ. Ε.Π.Ε. αδυνατεί να λειτουργήσει (καταβολή μισθοδοσίας, πληρωτές επιταγές, εξυπηρέτηση δανείων κλπ.).

Η εταιρική σύμβαση της Μονοπρόσωπης Ε.Π.Ε. καταρτίζεται, όπως και των λοιπών Ε.Π.Ε., με συμβολαιογραφικό έγγραφο και υπογράφεται από τον μόνο εταίρο αυτής, περιέχει δε όλα τα στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του ν. 3190/1955.

2. ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

2.1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΣΤΑΣΗΣ Ε.Π.Ε.

Η σύμβαση σύστασης της Ε.Π.Ε. καταρτίζεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και όχι με ιδιωτικό συμφωνητικό όπως οι προσωπικές εταιρείες. Το ίδιο ισχύει και για τυχόν προσύμφωνο για σύσταση Ε.Π.Ε.⁸. Εντός 15 ημερών από της υπογραφής του συστατικού εγγραφου υποβάλλεται αντίγραφο προς θεώρηση στην οικεία ΔΟΥ και πληρωμή του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου το οποίο ανέρχεται σε 1%, και υπολογίζεται επί του ποσού του εταιρικού κεφαλαίου. Το ίδιο αντίγραφο θεωρείται από το Ταμείο Νομικών και το Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων, όπου πληρώνονται εισφορές 0,50% και 1% αντίστοιχα επί του ύψους του κεφαλαίου. Τέλος, απαιτείται και θεώρηση από το οικείο Επιμελητήριο για την επωνυμία (άρθρο 7 ν. 2081/92). Το αντίγραφο με τις παραπάνω θεωρήσεις υποβάλλεται στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου της έδρας της Ε.Π.Ε. και καταχωρείται στα βιβλία εταιριών αυτού. Από το Πρωτοδικείο λαμβάνονται όσα θεωρημένα αντίγραφα χρειάζεται η εταιρεία (οπωσδήποτε ένα για το αρχείο της και εάν για την αρμόδια ΔΟΥ).

Για πρακτικούς λόγους η εταιρεία πρέπει να έχει αρκετά θεωρημένα καταστατικά ή και επικυρωμένα από δικηγόρο για τις τρέχουσες ανάγκες της, όπως για παράδειγμα το άνοιγμα λογαριασμών σε τράπεζες.

Ως μέλη της Ε.Π.Ε. (εταίροι δηλαδή) μπορούν να είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα (ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρεία, ανώνυμη εταιρεία, άλλη Ε.Π.Ε.). Τα φυσικά πρόσωπα πρέπει να έχουν την προς το δικαιοπρακτείν ικανότητα. Γενικά, ικανός να μετάσχει στη σύσταση Ε.Π.Ε., είναι εκείνος που συμπλήρωσε το 18^ο έτος της ηλικίας του, είναι δηλαδή ενήλικος κατά το Αστικό Δίκαιο (άρθρο 127 Α.Κ.).

Δημόσιοι υπάλληλοι που υπάγονται στον Υπαλληλικό Κώδικα δεν μπορούν να είναι διαχειριστές ή εταίροι της Ε.Π.Ε. (άρθρο 17 παρ. 4). Το ίδιο ισχύει για τους τακτικούς και εκτάκτους καθηγητές ανώτατων σχολών.

Για τους δικηγόρους υπάρχει ασυμβίβαστο ως προς την ιδιότητα του διαχειριστή της Ε.Π.Ε. Δηλαδή, ο δικηγόρος δεν μπορεί να διοριστεί διαχειριστής της Ε.Π.Ε., ούτε το όνομά του να περιλαμβάνεται στην επωνυμία της εταιρείας (άρθρο 63 παρ. 1 του Ν.Δ. 3026/54 Κώδικας περί Δικηγόρων). Εξ' αντιδιαστολής συνάγεται ότι ο δικηγόρος μπορεί να μετέχει ως απλός εταίρος στην Ε.Π.Ε., αλλά δεν επιτρέπεται

8. (άρθρο 6 παρ. 1 Ν. 3190/55 σε συνδυασμό με το άρθρο 166 Α.Κ.)

σε καμία περίπτωση η δραστηριότητα του δικηγόρου στα της εταιρείας να καλύπτει τέλεση εμπορικών πράξεων.

Ο νόμος περί Ε.Π.Ε. προβλέπει σύστημα δημοσιότητας αντίστοιχα με αυτό των Α.Ε. Πρόκειται για το Μητρώο Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης (Μ Ε Π Ε), το οποίο αποτελείται από:

- 1) το βιβλίο μητρώου,
- 2) τη μερίδα κάθε εταιρείας,
- 3) το φάκελο της εταιρείας και
- 4) το ευρετήριο των εταιριών.

Το Μ.Ε.Π.Ε. τηρείται από τον γραμματέα κάθε πρωτοδικείου. Κάθε εταιρεία που καταχωρείται, παίρνει αριθμό μητρώου (βλ. παρ. 4 άρθρο 8).

Σε περίπτωση ιδρύσεως υποκαταστήματος στην περιφέρεια αλλού πρωτοδικείου εκτός της έδρας της εταιρείας, αντίγραφο της εταιρικής σύμβασης παραδίδεται στον γραμματέα του πρωτοδικείου αυτού, ο οποίος και την καταχωρίζει στο Μ.Ε.Π.Ε. Για τις υποχρεώσεις που δημιουργούνται πριν από την ολοκλήρωση των διατυπώσεων αυτών ευθύνονται η εταιρεία και οι διαχειριστές σε ολόκληρο (άρθρο 8 παρ. 6). Αντίγραφα των πράξεων και στοιχείων που τηρούνται στον φάκελο μπορεί να ζητήσει από τη γραμματεία του πρωτοδικείου οποιασδήποτε ενδιαφερόμενος (άρθρο 8 παρ. 7).

Μετά την καταχώριση στο Μ.Ε.Π.Ε. δημοσιεύεται στο Τ.Α.Ε. & Ε.Π.Ε. ανακοίνωση για τις πράξεις και τα στοιχεία που καταχωρίστηκαν (άρθρο 8 παρ. 2 εδ. 1).

Αξίζει να σημειωθεί ότι, σε αντίθεση απ' ό,τι συμβαίνει στις Α.Ε., οι πράξεις και τα στοιχεία δεν ελέγχονται ως προς την νομιμότητά τους πριν από την καταχώριση στο Μ.Ε.Π.Ε. Αν και η τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας έχει κατά κανόνα δηλωτικό χαρακτήρα, η συντέλεσή τους έχει σημασία, διότι οι δημοσιευμένες πράξεις ή τα στοιχεία μπορούν να αντιταχθούν στους τρίτους δέκα πέντε ημέρες από τη δημοσίευση. Πράξεις ή στοιχεία που δεν δημοσιεύτηκαν αντιτάσσονται στους τρίτους μόνο αν η εταιρεία αποδείξει ότι τα γνώριζαν, ενώ οι τρίτοι μπορούν να επικαλεστούν τις αδημοσίευτες πράξεις ή τα στοιχεία, εφόσον η δημοσιότητα αυτών δεν έχει συστατικό χαρακτήρα .

Αν το περιεχόμενο πράξης ή στοιχείου που δημοσιεύθηκε στο Τ.Α.Ε. & Ε.Π.Ε. δεν συμφωνεί με αυτό που καταχωρήθηκε στο Μ.Ε.Π.Ε., η εταιρεία δεν μπορεί να αντιτάξει στους τρίτους το κείμενο που δημοσιεύθηκε, ενώ οι τρίτοι μπορούν, εκτός αν η εταιρεία αποδείξει ότι γνώριζαν το κείμενο που έχει καταχωρηθεί στο Μ.Ε.Π.Ε. (άρθρο 8^ο). Οι ίδιες διατυπώσεις δημοσιότητας απαιτούνται για κάθε τροποποίηση του καταστατικού (άρθρο 38 παρ. 4)

Συνοψίζοντας, μπορούμε να πούμε ότι η δημοσιότητα που προβλέπεται για τη σύσταση Ε.Π.Ε. συνίσταται: πρώτον στην καταχώριση της εταιρικής σύμβασης στο Μ.Ε.Π.Ε. και δεύτερον στη δημοσίευση στο Τ.Α.Ε. & Ε.Π.Ε.. Οι παραπάνω διατυπώσεις δημοσιότητας, που απαιτούνται για τη σύσταση της Ε.Π.Ε., έχουν συστατικό χαρακτήρα. Μόνο από την συντέλεση τους αποκτά η εταιρεία νομική προσωπικότητα (άρθρο 9 παρ. 1). Συνεπώς πριν απ' αυτήν δεν μπορεί να γίνει λόγος ούτε για *de facto* Ε.Π.Ε.⁹.

Παρά τη ρητή διατύπωση του νόμου και την αναγκαιότητα για ασφάλεια των συναλλαγών, το Μ.Ε.Π.Ε. δεν έχει συσταθεί. Συγκεκριμένα, δυνάμει του άρθρου 8 παρ. 8 του ν. 3190/1955 το οποίο αναφέρει « 8. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εμπορίου, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, καθορίζονται οι λεπτομέρειες σχετικά με τη λειτουργία του Μητρώου Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης». καθίσταται φανερό ότι για τη λειτουργία του Μ.Ε.Π.Ε. απαιτείται η δημοσίευση των ανωτέρω υπουργικών αποφάσεων. Οι αποφάσεις αυτές δεν έχουν μέχρι σήμερα εκδοθεί...»

Πέραν του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου και των εισφορών των ταμείων που αναφέραμε παραπάνω, οι εταίροι οφείλουν επιπλέον να καταβάλουν τα συμβολαιογραφικά δικαιώματα (αμοιβή συμβολαιογράφου και λοιπά δικαιώματά του), την εγγραφή στο Επιμελητήριο και το παράβολο έναρξης εργασιών της Ε.Π.Ε. στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Στα ανωτέρω ποσά πρέπει να προστεθεί

- πρώτον η αμοιβή του δικηγόρου για τις συμβουλές που θα παρέχει στους ιδρυτές για τις αλλαγές που θα κάνει στο καταστατικό του συμβολαιογράφου
- και δεύτερον η αμοιβή του λογιστή – φοροτεχνικού που τυχόν επιληφθεί τα της έναρξης και θεώρησης των βιβλίων της Ε.Π.Ε..

Ανακεφαλαιώνοντας, η διαδικασία για τη σύσταση της Ε.Π.Ε. είναι εν συντομία η ακόλουθη:

9. Αλλά απλώς για αστική εταιρεία ή για *de facto* ομόρρυθμη εταιρεία. ΠολΠΠ 494/87, ΕΕμπΔ 1987, 408 αντίθετα (*de facto* Ε.Π.Ε.) ΕΠ 2400/83, Πειρ. Νομ. 1983, 146. Βλέπε «Εμπορικές Εταιρίες», Ν. Ροκάς, σελ.251 Αθήνα, 1986)

1. Σχέδιο καταστατικού που ετοιμάζει ο δικηγόρος σε συνεργασία με τον συμβολαιογράφο. Στην πράξη οι συμβολαιογράφοι διαθέτουν σχέδια Ε.Π.Ε. επί των οποίων οι δικηγόροι προβαίνουν σε τροποποιήσεις – προσθήκες ανάλογα με τα συμφέροντα και τις επιθυμίες των πελατών τους.
2. Προέγκριση επωνυμίας από το αρμόδιο Επιμελητήριο. Το στάδιο αυτό δεν πρέπει να παραληφθεί διότι υπάρχει ο κίνδυνος η επωνυμία που θα διαλέξουν οι εταίροι να είναι ήδη καταχωρισμένη στο Επιμελητήριο, με αποτέλεσμα να αναγκαστούν εκ των υστέρων να προβαίνουν σε τροποποίηση της επωνυμίας, γεγονός που συνεπάγεται επιπρόσθετα έξοδα.
3. Έκδοση γραμματίου προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής από τον Δικηγορικό Σύλλογο για τον δικηγόρο που θα παρασταθεί στην υπογραφή του καταστατικού. Δεδομένου ότι το απαιτούμενο εκ του νόμου ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο Ε.Π.Ε. είναι 4.500,00 € δεν απαιτείται πλέον η παράσταση δικηγόρου. Σε περίπτωση όμως που το εταιρικό κεφάλαιο είναι πάνω από 29.347,0286 €, τότε απαιτείται η παράσταση δικηγόρου (για τις περιφέρειες των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών και Πειραιά ή 11.738,8114 ευρώ για τις περιφέρειες των λοιπών Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας).¹⁰
4. Συμβολαιογράφος, όπου πρέπει να έχουμε το ΑΦΜ και ΑΤ των εταίρων, το σχέδιο του καταστατικού και το γραμμάτιο για το δικηγόρο.
5. Δ.Ο.Υ. για Φόρο Συγκέντρωσης Κεφαλαίου και για παράβολο ΤΑΠΕΤ.
6. Οριστικοποίηση της επωνυμίας στο Επιμελητήριο Ε.Π.Ε..
7. Ταμείο Νομικών και Ταμείο Πρόνοιας Δικηγορών.
8. Κατάθεση του καταστατικού στο πρωτοδικείο για έγκριση της σύστασης και δημοσίευσή του, όπου λαμβάνει γενικό και ειδικό αριθμό.
9. Εθνικό τυπογραφείο με περίληψη του καταστατικού για δημοσίευση στο ΦΕΚ.
10. Ασφάλιση εταίρων σε ασφαλιστικά ταμεία εάν δεν είναι μέχρι εκείνη τη στιγμή ασφαλισμένοι, (αναφερόμαστε στα φυσικά πρόσωπα).
11. Δ.Ο.Υ. για έναρξη δραστηριότητας.
12. Επιμελητήριο για οριστική εγγραφή της Ε.Π.Ε. στα μητρώα του.
13. Δ.Ο.Υ. για θεώρηση βιβλίων και στοιχείων.

10. Βλέπε την ιστοσελίδα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών:
<http://www.dsnet.gr/1024x768Auth.htm>.

2.2 Ε.Π.Ε. ΥΠΟ ΙΔΡΥΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 5, οι ιδρυτές δεν μπορούν να υπαναχωρήσουν από την υπό ίδρυση εταιρεία πριν από τη συντέλεση των διατυπώσεων δημοσιότητας, ο δε θάνατος, η πτώχευση ή απαγόρευση ενός από τους ιδρυτές δεν εμποδίζουν τη συντέλεση των διατυπώσεων αυτών. Εξάλλου με το άρθρο 9 παρ. 2 καθιερώνεται απεριόριστη και σε ολόκληρο ευθύνη των συμβληθέντων στο όνομα της υπό ίδρυση Ε.Π.Ε. πριν από τη συντέλεση των διατυπώσεων δημοσιότητας, εκτός αν οι υποχρεώσεις που δημιουργήθηκαν αναληφθούν από την εταιρεία μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσίευσή της.(με Γενική Συνέλευση των εταίρων).

Να σημειωθεί ότι η ευθύνη των εταίρων υπάρχει (σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2) για το χρονικό διάστημα μετά τη συμβολαιογραφική σύναψη της εταιρικής σύμβασης και όχι και το πριν απ' αυτό.

2.3. ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 3190/55, το καταστατικό της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, συντάσσεται ενώπιον συμβολαιογράφου και πρέπει να περιέχει υποχρεωτικά τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα, την κατοικία και την ιθαγένεια των εταίρων - ιδρυτών της Ε.Π.Ε. Αν και ο νόμος περιορίζεται να αναφέρει τα παραπάνω στοιχεία μόνο των εταίρων, σκόπιμο είναι να αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία της ταυτότητας του καθένα. Από το γεγονός ότι ο νόμος απαιτεί την αναγραφή της ιθαγένειας των εταίρων, συνάγεται ευθέως πως επιτρέπεται η συμμετοχή και αλλοδαπών ή μόνο αλλοδαπών στην ίδρυση Ε.Π.Ε.. (Σε κάθε περίπτωση πάντως στην περίπτωση αλλοδαπών, εκτός ΕΕ, χρειάζεται η άδεια παραμονής και άδεια εργασίας για ελεύθερο επάγγελμα).
2. Την εταιρική επωνυμία. Η παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3190/55 ορίζει ότι στην επωνυμία της εταιρείας πρέπει να περιέχονται ολογράφως οι λέξεις «Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης». Αν δεν περιέχονται, η εταιρεία πάσχει και κηρύσσεται άκυρη με δικαστική απόφαση. Η επωνυμία σχηματίζεται είτε από το όνομα ενός ή περισσότερων εταίρων είτε προσδιορίζεται από το αντικείμενο της επιχειρήσεως που ασκείται από την εταιρεία είτε από συνδυασμό κα των δύο.
3. Την έδρα της εταιρείας, που κατά νόμο πρέπει να ορίζεται ένας δήμος ή μια κοινότητα της Ελληνικής Επικράτειας. Είναι απαραίτητη η αναγραφή της διευθύνσεως, στην οποία θα εγκατασταθούν τα γραφεία της έδρας, για τον προσδιορισμό της ΔΟΥ, στην

οποία θα υποβληθεί το καταστατικό της εταιρείας για θεώρηση. Η μεταφορά της έδρας από ένα δήμο ή κοινότητα σε άλλο δήμο ή κοινότητα απαιτεί τροποποίηση του καταστατικού. Συνεπώς για αυτήν απαιτείται απόφαση της συνέλευσης των εταίρων και πράξη τροποποίησης του καταστατικού της εταιρείας ενώπιον συμβολαιογράφου. Η μεταφορά των γραφείων της έδρας εντός των ορίων του αυτού δήμου ή κοινότητας δεν αποτελεί τροποποίηση του καταστατικού, αλλά απλώς αναγγέλλεται στην αρμόδια ΔΟΥ.

4. Το κεφάλαιο της εταιρείας¹¹, τη μερίδα συμμετοχής και τα τυχόν περισσότερα εταιρικά μερίδια έκαστου εταίρου. Και ακόμα, βεβαίωση των ιδρυτών για το ότι το εταιρικό κεφάλαιο έχει καταβληθεί, η βεβαίωση αυτή περιλαμβάνεται στο συστατικό της εταιρείας συμβολαιογραφικό έγγραφο.
5. Το αντικείμενο των εισφορών σε είδος, (αν υπάρχουν) την αποτίμηση αυτών, το όνομα του εισφέροντα εταίρου και το σύνολο της αξίας των εισφορών σε είδος. Όλα αυτά τα στοιχεία περιλαμβάνονται στην έκθεση εκτιμήσεως της επιτροπής του άρθρου 9 του Κ.Ν. 2190/20 (ο νόμος αυτός αφορά την Α.Ε.), που πρέπει να περιληφθεί ολόκληρη στο καταστατικό της εταιρείας.
6. Τη διάρκεια της εταιρείας. Ο νόμος απαιτεί να αναγράφεται η διάρκεια της εταιρείας. Πράγμα που σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται η Ε.Π.Ε. αόριστης διάρκειας. Σε κάθε περίπτωση πάντως η διάρκεια της Ε.Π.Ε. μπορεί να παραταθεί αυτή κατόπιν αποφάσεως της συνέλευσης των εταίρων
7. Τον σκοπό της εταιρείας, δηλαδή, ακριβέστερα το αντικείμενο της εταιρικής επιχειρήσεως. Η Ε.Π.Ε., όπως προαναφέραμε, είναι εμπορική και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορικός (άρθρο 3 παρ. 1).

11. Το σχετικό άρθρο του νόμου αναφέρει επί λέξει: «Το κεφάλαιο της εταιρείας δεν δύναται να είναι κατώτερο των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500) ευρώ, ολοσχερώς καταβεβλημένο κατά την κατάρτιση της εταιρικής σύμβασης.» Το ήμισυ τουλάχιστον του ποσού αυτού πρέπει να είναι καταβεβλημένο σε μετρητά. Σε περίπτωση κατά την οποία, το πιο πάνω κατώτατο όριο δεν επαρκεί για τη συνδρομή των προϋποθέσεων της παραγράφου 2 τούτο αυξάνεται κατά το αναγκαίο ποσό.»

8. Το όνομα και τα στοιχεία ταυτότητας του διαχειριστή και το εύρος των αρμοδιοτήτων του. Μπορεί να διοριστούν και περισσότεροι από ένας διαχειριστές.
9. Την έναρξη και τη λήξη της πρώτης διαχειριστικής περιόδου, η οποία μπορεί να είναι μικρότερη ή και μεγαλύτερη των 12 μηνών (αναφερόμαστε στην πρώτη διαχειριστική χρήση)

Ο ν. 3190/1955 αφήνει ελευθερία ως προς τη διαμόρφωση των σχέσεων των εταίρων. Στα θέματα όμως που αναφέρονται στα άρθρα 6 παρ. 3 και 38 παρ. 3 πρέπει η σχετική ρύθμιση να προβλέπεται στο αρχικό καταστατικό ή να εισαχθεί με ομόφωνη απόφαση όλων των εταίρων. Σε άλλες πάλι περιπτώσεις, από το όλο πνεύμα της ρυθμίσεως του νόμου, συνάγεται ότι ούτε με διατάξεις του αρχικού καταστατικού επιτρέπονται ορισμένες διαμορφώσεις, όπως π.χ. η συμφωνία ότι ορισμένοι εταίροι δεν θα έχουν δικαίωμα ψήφου ή ότι θα μπορούν να συγκαλούν και εταίροι συνέλευση. Πέρα από τους περιορισμούς αυτούς μπορούν να εισαχθούν στο καταστατικό και άλλες ρυθμίσεις (μη προβλεπόμενες δηλ. από τα άρθρα 6 παρ. 3 και 38 παρ.3) με μεταγενέστερη τροποποίηση του καταστατικού με αυξημένη πλειοψηφία (όχι δηλ. με ομοφωνία), όπως π.χ. απόφαση για την αύξηση των ποσοστών πλειοψηφίας. Πάντως, χωρίς συναίνεση των θιγομένων, δεν μπορεί να προσβληθεί αυθαίρετα η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των εταίρων.

Τα θέματα που προβλέπονται από τη διάταξη του άρθρο 6 παρ. 3 είναι τα ακόλουθα.

- Ρήτρα για συμπληρωματικές εισφορές ή άλλες παρεπόμενες παροχές.
- Απαγόρευση ανταγωνισμού εκ μέρους των εταίρων.
- Απαγόρευση ή περιορισμοί κατά τη μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων.
- Πρόβλεψη όρων, με τους οποίους μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα εξόδου από την εταιρεία.
- Πρόβλεψη άλλων λόγων λύσεως εκτός από αυτούς που αναφέρονται στον νόμο.
- Διατάξεις για τον έλεγχο της διαχείρισης.

2.4. ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΗ ΙΔΡΥΣΗ Ε.Π.Ε. – ΑΚΥΡΗ Ε.Π.Ε.

Οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 3190/1955, που αναφέρονται στην ελαττωματική ίδρυση Ε.Π.Ε., έχουν μεγαλύτερη σπουδαιότητα απ' ό,τι οι αντίστοιχες του νόμου 2190/1920 περί Α.Ε., διότι στην Ε.Π.Ε. δεν υπάρχει προληπτικός έλεγχος νομιμότητας, όπως στην Α.Ε.

Η Ε.Π.Ε. κηρύσσεται άκυρη¹² με δικαστική απόφαση. Τούτο σημαίνει ότι δεν αρκεί να υπάρχει λόγος ακυρότητας, για να θεωρηθεί η Ε.Π.Ε. αυτοδίκαια άκυρη, αλλά απαιτείται να κηρυχθεί η εταιρεία άκυρη με δικαστική απόφαση, ύστερα βέβαια από αγωγή κάποιου που έχει έννομο συμφέρον (εταίρου, διαχειριστή, τρίτου) και η οποία αγωγή πρέπει να απευθύνεται κατά της εταιρείας (άρθρο 7 παρ. 2 εδ. 1). Δεν προβλέπεται προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να ασκηθεί η αγωγή¹³. Το δικαστήριο που απαγγέλλει την ακυρότητα διορίζει με την ίδια απόφαση, η οποία είναι δημοσιευτέα (άρθρο 7 παρ. 3 εδ. 1,2), τους εκκαθαριστές (άρθρο 7 παρ. 2 εδ. 2). Οι πράξεις που έγιναν μέχρι την απαγγελία της ακυρότητας παραμένουν ισχυρές, ενώ οι υπαίτιοι για την ακυρότητα εταίροι ευθύνονται απεριόριστα και σε ολόκληρο απέναντι στους αναίτιους εταίρους και τους τρίτους για κάθε ζημιά που προέκυψε από την ακυρότητα (άρθρο 7 παρ. 5).

Οι περιπτώσεις ακυρότητας της Ε.Π.Ε. (που αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο 7 του ν. 3190/1955) είναι οι παρακάτω :

- Εάν η εταιρεία συστάθηκε κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 3190/55, δηλαδή, εάν το κεφάλαιο είναι κατώτερο των 4.500,00 € ή δεν τηρήθηκε η αναλογία των μετρητών κατά το ήμισυ ή δεν έχει ολόκληρο καταβληθεί κατά την κατάρτιση της εταιρικής σύμβασης.
- Εάν η εταιρική σύμβαση δεν έχει καταρτιστεί ενώπιον συμβολαιογράφου.
- Εάν η εταιρική επωνυμία δεν είναι σύννομη, ιδίως αν δεν προλαμβάνονται σε αυτή οι λέξεις «Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης».

12. Άκυρη - ανυπόστατη Ε.Π.Ε. που λειτούργησε «εν τοις πράγμασι» μπορεί να θεωρηθεί ως ΟΕ ή ΕΕ βλ. Εφ. Πειραιά 168/90, ΕΕμπ.Δ. 92, σελ. 412.

13. Για το λόγο αυτόν η άσκηση της αγωγής, ιδίως από εταίρο μετά την πάροδο αρκετού χρονικού διαστήματος και για λόγο όχι ουσιώδη, συνιστά κατάχρηση δικαιώματος. Αυτά έγιναν δεκτά από ΕΑ 2155/67, ΕΕμπΔ 1967, 555 επί προσβολής καταστατικού για τον λόγο ότι δεν αναφερόταν σ' αυτό η ιθαγένεια των ιδρυτών. Βλέπε ο.π. Ν. Ρόκας, σελ. 249

- Εάν δεν περιλαμβάνεται στην εταιρική σύμβαση (δηλαδή στο καταστατικό) ο σκοπός της εταιρείας.
- Εάν δεν περιλαμβάνονται στην εταιρική σύμβαση πλήρη τα στοιχεία που απαιτεί ο νόμος για το κεφάλαιο, τη μερίδα συμμετοχής και τα τυχόν περισσότερα εταιρικά μερίδια του κάθε εταίρου, καθώς και βεβαίωση των ιδρυτών της εταιρείας περιλαμβάνει καταβολής του κεφαλαίου αυτής.
- Εάν δεν περιλαμβάνεται στην εταιρική σύμβαση το αντικείμενο των εισφορών σε είδος, η αποτίμηση αυτών, το όνομα του εισφέροντος εταίρου, καθώς και το σύνολο της αξίας των εισφορών σε είδος.
- Εάν ο σκοπός της εταιρείας είναι παράνομος ή αντίκειται στη δημόσια τάξη.
- Εάν όλοι οι ιδρυτές, όταν υπογράφηκε η εταιρική σύμβαση, δεν είχαν ικανότητα για δικαιοπραξία, δηλαδή ήταν, για παράδειγμα, ανήλικοι ή είχαν τεθεί σε καθεστώς δικαστικής συμπαράστασης (παθήσεις άνοιας κλπ)

2.5. Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Οι τροποποιήσεις του καταστατικού υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της συνέλευσης των εταίρων (άρθρο 14 παρ. 2 εδ. α). Για να τροποποιηθεί οποιαδήποτε διάταξη του καταστατικού ή να προστεθεί νέα ή ακόμα και να διαγραφεί διάταξη του καταστατικού, απαιτείται απόφαση της συνέλευσης, η οποία λαμβάνεται με αυξημένη πλειοψηφία τουλάχιστον των τριών τετάρτων του όλου αριθμού των εταίρων, οι οποίοι εκπροσωπούν τα τρία τέταρτα του όλου εταιρικού κεφαλαίου (άρθρο 38 παρ. 1, βλ. όμως και τις εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται ομοφωνία).¹⁴

Οι τροποποιητικές αποφάσεις πρέπει (με ποινή ακυρότητας) να γίνουν με συμβολαιογραφικό έγγραφο (άρθρο 38 παρ. 2).

Η τροποποίηση, με ολόκληρο το νέο κείμενο του τροποποιημένου καταστατικού, επιφέρει αποτελέσματα μόνο μετά τη συντέλεση των διατυπώσεων δημοσιότητας που ορίζονται στο άρθρο 8 παρ. 4.

14. Το άρθρο 38 παρ. 3, του νόμου που αναφέρεται στα ζητήματα που απαιτείται ομοφωνία των εταίρων, λέει συγκεκριμένα: «Απόφασις λαμβανομένη συναινέσει πάντων των εταίρων απαιτείται προκειμένου: α) περί μεταβολής της εθνικότητας της εταιρείας και β) περί επαυξήσεως των υποχρεώσεων των εταίρων ή της ευθύνης αυτών ως και περί μειώσεως των εκ του καταστατικού δικαιωμάτων αυτών, εκτός αν άλλως ορίζεται εν τω παρόντι νόμω.»

2.5.1. Η ΑΥΞΗΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ο νόμος ρυθμίζει μόνο την πραγματική αύξηση κεφαλαίου με καταβολή εισφορών, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται η ονομαστική αύξηση κεφαλαίου με κεφαλαιοποίηση αφανών ή εμφανών αποθεματικών (για την οποία όμως απαιτείται έλεγχος της εκτιμητικής επιτροπής του άρθρου 9 του ΚΝ 2190/1920).

Η αύξηση του κεφαλαίου Ε.Π.Ε. γίνεται μόνο με τροποποίηση του καταστατικού ύστερα από απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, η οποία λαμβάνεται με την αυξημένη πλειοψηφία του άρθρου 38 παρ. 1 (άρθρο 40 παρ.1). Η απόφαση, κατ' εξαίρεση, δεν χρειάζεται να περιβληθεί τον συμβολαιογραφικό τύπο (βλ. παρ. 2 άρθρο 38), υπόκειται όμως στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8. Η αύξηση κεφαλαίου πραγματοποιείται με τη δημιουργία νέων εταιρικών μεριδίων ή με την αύξηση της ονομαστικής αξίας των παλαιών, εφόσον όμως συμφωνούν όλοι οι εταίροι. Οι εταίροι έχουν δικαίωμα προτιμήσεως ως προς την ανάληψη των νέων μεριδίων κατά λόγο της μέχρι την αύξηση συμμετοχής τους (άρθρο 40 παρ.3). Το δικαίωμα προτιμήσεως δεν είναι αναφαίρετο αλλά μπορεί να αποκλεισθεί με την απόφαση που αυξάνεται το κεφάλαιο, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο καταστατικό.

Εταίροι ή τρίτοι που επιθυμούν να αναλάβουν νέα εταιρικά μερίδια πρέπει να υποβάλουν έγγραφη δήλωση προς την εταιρεία μέσα σε είκοσι ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης της συνελεύσεως για την αύξηση του κεφαλαίου (άρθρο 40 παρ. 2), με την οποία και αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καταβάλουν την εισφορά.

Βέβαια οι τρίτοι τότε μόνο θα μπορέσουν να λάβουν εταιρικά μερίδια, όταν εταίρος ή εταίροι δεν ασκήσουν το δικαίωμα προτιμήσεως καθώς και όταν έχει μεταβιβαστεί το δικαίωμα προτιμήσεως καθώς και όταν έχει μεταβιβαστεί το δικαίωμα αυτό σε τρίτον ή όταν το δικαίωμα προτιμήσεως έχει αποκλεισθεί. Μέσα σε δέκα ημέρες από τη λήξη της εικοσαήμερης προθεσμίας πρέπει να καταρτισθεί συμβολαιογραφικό έγγραφο μεταξύ των διαχειριστών και αυτών που ανέλαβαν τα νέα εταιρικά μερίδια. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 4 και 5 (αξία εταιρικών μεριδίων, προϋποθέσεις καταβολής εισφορών σε είδος, άρθρο 40 παρ.4).

Η (ολική πάντοτε) καταβολή της αξίας των εταιρικών μεριδίων πρέπει να γίνει κατά τη σύναψη του συμβολαιογραφικού εγγράφου (σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.1). Εξόφληση με συμψηφισμό αποκλείεται (άρθρο 40 παρ. 4 εδ.2). Το συμβολαιογραφικό έγγραφο υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8, πρέπει δε να γίνει εγγραφή στο βιβλίο των εταίρων. Μόνο από τη συντέλεση των διατυπώσεων αυτών πραγματώνεται η απόφαση για την αύξηση του κεφαλαίου και δημιουργούνται τα νέα εταιρικά μερίδια.

2.5.2. Η ΜΕΙΩΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η μείωση μπορεί να είναι πραγματική ή ονομαστική. Το αν θα μειωθεί το κεφάλαιο, είναι θέμα για το οποίο αποφασίζει η εταιρεία. Εντούτοις υπάρχουν περιπτώσεις, κατά τις οποίες, αν δεν μειωθεί το κεφάλαιο, μπορεί να προκληθεί λύση της εταιρείας. Οι περιπτώσεις αυτές είναι η μη λήψη απόφασης για μείωση σε περίπτωση εξόδου ή αποκλεισμού εταίρου ή σε περίπτωση απώλειας της εταιρικής περιουσίας. Σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται να μειωθεί το εταιρικό κεφάλαιο κάτω από τις 4.500,00 €. (άρθρο 41 παρ. 3).

Η διαδικασία για τη μείωση του κεφαλαίου είναι η ακόλουθη:

- Η μείωση κεφαλαίου γίνεται μόνο με τροποποίηση του καταστατικού ύστερα από απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, η οποία λαμβάνεται με την αυξημένη πλειοψηφία του άρθρου 38 παρ.1. Στην απόφαση πρέπει να αναφέρεται ο σκοπός και το ποσό της μείωσης καθώς και ο τρόπος, κατά τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η μείωση (άρθρο 41 παρ.1). Η απόφαση για τη μείωση του κεφαλαίου υπόκειται στις διατυπώσεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 38.
- Εντούτοις η συντέλεση των διατυπώσεων των παραπάνω παρ. 2 και 4 τότε μόνο επιφέρει έγκυρη τροποποίηση του καταστατικού για μείωση κεφαλαίου, όταν προηγουμένως έχει τηρηθεί η διαδικασία της παρ. 1 άρθρο 42. Σύμφωνα με αυτήν, περίληψη της απόφασης της συνέλευσης για τη μείωση του κεφαλαίου πρέπει να δημοσιευθεί με φροντίδα των διαχειριστών στο Τ.Α.Ε. & Ε.Π.Ε. και δύο φορές σε μία τουλάχιστον ημερήσια εφημερίδα που εκδίδεται στην έδρα της εταιρείας. Οι διατυπώσεις για την τροποποίηση του καταστατικού μπορούν να γίνουν μόνο, όταν κανένας εταιρικός δανειστής δεν διατυπώσει εγγράφως προς την εταιρεία τις αντιρρήσεις του μέσα σε δύο μήνες από την παραπάνω δημοσίευση. Αν έστω και ένας δανειστής προβάλλει αντιρρήσεις, η μείωση κεφαλαίου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Επειδή όμως δεν αποκλείεται να είναι αβάσιμες οι αντιρρήσεις των δανειστών, το μονομελές πρωτοδικείο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, μπορεί, ύστερα από αίτηση της εταιρείας, να επιτρέψει τη μείωση, αν κρίνει ότι το (απομένον) κεφάλαιο της εταιρείας επαρκεί για την ικανοποίηση των διαφωνούντων δανειστών ή εφόσον η εταιρεία παρέχει επαρκή ασφάλεια (παρ. 2 άρθρο 42).
- Ο νόμος δεν ορίζει με ποιον τρόπο μπορεί να πραγματοποιηθεί η μείωση κεφαλαίου. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η εξαφάνιση (καταστροφή) εταιρικών μεριδίων κατά λόγο συμμετοχής κάθε εταίρου ή εφόσον υπάρχει σχετική ρήτρα στο καταστατικό, των εταιρικών μεριδίων ενός ή ορισμένων εταίρων, εφόσον δεν θίγεται η

αρχή της ίσης μεταχειρίσεως (όπως όταν π.χ. τα μερίδια που θα καταστραφούν επιλέγονται με κλήρωση).

- Η μείωση κεφαλαίου μπορεί να πραγματοποιηθεί επίσης και με μείωση της ονομαστικής αξίας των εταιρικών μεριδίων, εφόσον όμως η αξία τους είναι πολλαπλάσια 30 € (άρθρο 41 παρ. 3). Σε περίπτωση που η μείωση κεφαλαίου έχει ως συνέπεια την περάτωση συμμετοχής εταίρου, ο εταίρος αυτός πρέπει να λάβει την αξία των εταιρικών του μεριδίων (εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις για την έξοδο και τον αποκλεισμό εταίρου). Οι μεταβολές που επιφέρει η μείωση των εταιρικών μεριδίων και ενδεχομένως η μείωση του αριθμού των εταίρων πρέπει να υποβληθούν στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8 (εφαρμόζεται κατ' αναλογία το άρθρο 31 παρ. 2), εγγράφονται δε στο βιβλίο των εταίρων (άρθρο 25 αρ. 1, και αναλογική εφαρμογή του άρθρου 28 παρ. 3)

2.6. ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ – ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

2.6.1. ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ

Στη διάταξη του άρθρου 53 προβλέπεται η μετατροπή ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας σε ΕΠΕ, όχι όμως και η αντίστροφη περίπτωση. Προϋπόθεση για τη μετατροπή αυτή είναι ότι η απόφαση των εταίρων ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας για τη μετατροπή σε Ε.Π.Ε. να περιβληθεί τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου, στο οποίο περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα κατά το άρθρο 6 παρ. 2 στοιχεία και ότι τηρήθηκε η διάταξη του άρθρου 5 για τις εισφορές σε είδος (άρθρο 53 παρ. 1). Η μετατροπή ισχύει από τη συντέλεση των διατυπώσεων δημοσιότητας του άρθρου 8. Η επωνυμία της εταιρείας που μετατράπηκε μπορεί να διατηρηθεί, πρέπει όμως να προστεθούν οι λέξεις « εταιρεία περιορισμένης ευθύνης » (άρθρο 53 παρ. 3). Η απεριόριστη και εις ολόκληρων ευθύνη των (πρώην) ομορρύθμων εταίρων της μετατραπέιας ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας εξακολουθεί και μετά τη μετατροπή για τα εταιρικά χρέη που γεννήθηκαν μέχρι τη συντέλεση των διατυπώσεων δημοσιότητας του άρθρου 8, εκτός αν οι δανειστές συμφώνησαν εγγράφως στη μετατροπή (άρθρο 53 παρ. 4).

Η Ε.Π.Ε. μπορεί να μετατραπεί σε Α.Ε. με απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, η οποία λαμβάνεται με αυξημένη πλειοψηφία τουλάχιστον των τριών τετάρτων του όλου αριθμού των εταίρων, οι οποίοι εκπροσωπούν τα τρία τέταρτα του όλου εταιρικού κεφαλαίου. Προηγείται εκτίμηση του ενεργητικού και του παθητικού της εν λόγω Ε.Π.Ε. από την εκτιμητική επιτροπή του άρθρου 9 του ΚΝ 2190/1920. Στην περίπτωση αυτή βέβαια η δημιουργηθείσα Α.Ε. πρέπει

να έχει το ελάχιστο κεφάλαιο του απαιτεί ο νόμος για τον εταιρικό αυτό τύπο, δηλαδή, 60.000,00 €. Κατά συνέπεια αν δεν επαρκεί η περιουσία της μετατραπέισας Ε.Π.Ε. να καλύψει το ποσό αυτό, τότε οι εταίροι θα πρέπει να καταβάλλουν το υπόλοιπο αναλογικά. (με νέα εισφορά).¹⁵

2.6.2. ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ

Ο νόμος προβλέπει μόνο τη συγχώνευση Ε.Π.Ε. μεταξύ τους, η οποία μπορεί να γίνει είτε με σύσταση νέας εταιρείας είτε με απορρόφηση (άρθρο 54 παρ. 1). Οι προϋπόθεσης συγχωνεύσεως είναι οι εξής:

1. Απόφαση της συνελεύσεως των υπό συγχώνευση εταιριών, οι οποίες λαμβάνονται με την αυξημένη πλειοψηφία του άρθρο 38 παρ.1
2. Πάροδος δύο μηνών από τη δημοσίευση των αποφάσεων για τη συγχώνευση στο Τ.Α.Ε. & Ε.Π.Ε. και δύο φορές σε μία τουλάχιστον ημερήσια εφημερίδα και μη έγγραφη προβολή αντιρρήσεων μέσα στην προθεσμία αυτήν από κανέναν εταιρικό δανειστή (παρ. 2 άρθρο 54).
3. Αν διατυπωθούν αντιρρήσεις, ματαιώνεται η συγχώνευση, εκτός αν το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, επιτρέψει, ύστερα από αίτηση της ενδιαφερόμενης εταιρείας, τη συγχώνευση υπό τον όρο να προσφερθεί στους διαφωνούντες δανειστές επαρκής ασφάλειας (παρ. 3 άρθρου 54).

15. Βλ. Βελέντζας Γιάννης, «Επίτομο Εμπορικό Δίκαιο», ius, Θεσσαλονίκη, 1996, σελ. 114.

4. Η μεταβίβαση της περιουσίας στη νέα ή στην απορροφημένη εταιρεία γίνεται συνήθως ύστερα από αύξηση κεφαλαίου της (συγχωνεύουσας) εταιρείας. Για τον λόγο αυτόν απαιτείται αποτίμηση της μεταβιβαζόμενης περιουσίας κατά το άρθρο 5 του νόμου το οποίο παραπέμπει στην εκτιμητική επιτροπή του ΚΝ 2190/1920 των Α.Ε.
5. Σύμβαση περί συγχωνεύσεως, η οποία καταρτίζεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο περιλαμβάνει τις ουσιώδεις διατάξεις του νόμου και υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8. Από τη συντέλεση των διατυπώσεων αυτών υπάρχει η νέα εταιρεία (άρθρο 55 παρ. 1 και 2).¹⁶
6. Να σημειωθεί ότι η νέα Ε.Π.Ε. θα είναι υποχρεωμένη να αναλάβει όλα τα χρέη τής ή των εταιρειών που απορροφώνται ή συγχωνεύονται, καθώς και να συνεχίσει τις δίκες που εκείνη ή εκείνες είχαν αρχίσει.

2.6.3. ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

Η Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης έχει υποχρέωση να τηρεί βιβλία της τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Κ.Β.Σ.) Τα βιβλία αυτά είναι, βασικά, τα εξής:

1. Βιβλίο απογραφών και ισολογισμών. Στο βιβλίο αυτό κατ' αρχήν καταχωρείται η απογραφή έναρξης και κατόπιν, στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσης, καταχωρείται η απογραφή και ο ισολογισμός τέλους χρήσης. Ο ισολογισμός συνοδεύεται από ανάλυση των αποτελεσμάτων χρήσης και πίνακα διανομής κερδών. Τα πρόσωπα που έχουν ορισθεί για να υπογράψουν τον ισολογισμό (ένας ή περισσότεροι διαχειριστές και ο διευθυντής λογιστηρίου) υπογράφουν και στο βιβλίο απογραφών – ισολογισμών.
2. Συγκεντρωτικό ημερολόγιο, στο οποίο καταχωρούνται, στο τέλος κάθε μήνα, συγκεντρωτικά, όλες οι λογιστικές εγγραφές, όπως προέρχονται από τα αναλυτικά ημερολόγια (ταμείου, αγορών, πωλήσεων, διαφόρων πράξεων, κ.λπ.)
3. Γενικό καθολικό, στους λογαριασμούς του οποίου μεταφέρονται όλες οι εγγραφές από το συγκεντρωτικό ημερολόγιο.

16. Βλέπε Σπηλιόπουλος Οδυσσέας, «Δίκαιο εμπορικής δραστηριότητας και των φορέων άσκησης της. Συνθετική και συνοπτική προσέγγιση». Β^η έκδοση, εκδόσεις Διόνικος, Αθήνα 2007, σελ. 240.

4. Αναλυτικά καθολικά, που τηρούνται σε βιβλία ή καρτέλες. Κάθε πρωτοβάθμιος λογαριασμός αναλύεται σε δευτεροβάθμιους λογαριασμούς.
5. Βιβλίο γραμματίων εισπρακτέων και βιβλίο γραμματίων πληρωτέων, στα οποία καταχωρούνται ένα προς ένα τα γραμμάτια εισπρακτέα (αυτά που παίρνει από πελάτες αντί για μετρητά) και τα γραμμάτια πληρωτέα (αυτά που δίνει στους προμηθευτές κ.λπ. συναλλασσόμενους αντί για μετρητά) αντίστοιχα. Τα βιβλία αυτά έχουν ειδική γραμμογράφηση (ονοματεπώνυμο εκδότη, ποσό, χρονολογία λήξεως, χρονολογία πληρωμής, κ.λπ.) και αντικαθιστούν τα αντίστοιχα αναλυτικά καθολικά των πρωτοβάθμιων λογαριασμών γραμμάτια εισπρακτέα και γραμμάτια πληρωτέα.
6. Αναλυτικά ημερολόγια. Όταν οι λογιστικές εγγραφές μιας επιχείρησης είναι λίγες, αυτή μπορεί να αρκασθεί σε ένα ημερολόγιο. Όταν, όμως, το πλήθος αυτών είναι μεγάλο, αναγκάζεται εκ των πραγμάτων να χρησιμοποιήσει αναλυτικά ημερολόγια, σε καθένα από τα οποία καταχωρεί μια κατηγορία ομοειδών πράξεων. Έτσι, στο αναλυτικό ημερολόγιο ταμείου, καταχωρεί τις πράξεις, που γίνονται μετρητοίς και στο αναλυτικό ημερολόγιο διαφόρων πράξεων, όλες τις άλλες πράξεις, που γίνονται συμψηφιστικά. Ιδιαίτερα αναλυτικά ημερολόγια μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τις αγορές, για τις πωλήσεις και διάφορες άλλες κατηγορίες οικονομικών πράξεων της επιχείρησης, που παρουσιάζουν μεγάλη συχνότητα. Τέλος, ιδιαίτερο αναλυτικό ημερολόγιο χρησιμοποιείται για τις πράξεις του ισολογισμού, στο οποίο γίνονται οι εγγραφές κλεισίματος κάθε χρήσης στο τέλος αυτής. Έτσι, απελευθερώνονται τα λοιπά βιβλία για την χωρίς καθυστερήσεις καταχώρηση σ' αυτά των εγγραφών της επόμενης χρήσης. Τα δεδομένα των αναλυτικών ημερολογίων μεταφέρονται κάθε μήνα στο συγκεντρωτικό ημερολόγιο.
7. Βιβλίο πρακτικών συνεδριάσεων των συνελεύσεων.
8. Βιβλίο πρακτικών συνεδριάσεων διαχειριστών.
9. Βιβλίο εταίρων, στο οποίο καταχωρούνται τα ονόματα εταίρων, η ιθαγένεια, η διεύθυνση κατοικίας αυτών, οι εισφορές τους, καθώς και οι επερχόμενες μεταβολές στα πρόσωπα εταίρων.

Τα λογιστικά βιβλία που σημειώνονται παραπάνω είναι τα γνωστά κατάστιχα των κλασικών συστημάτων. Τα σύγχρονα λογιστικά συστήματα σε κινητά φύλλα και τα μηχανογραφικά τέτοια χρησιμοποιούν διαφοροποιημένα βιβλία και στοιχεία. Επίσης, η συνεχώς εξαπλωμένη χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών έχει επιφέρει πραγματική επανάσταση στον τρόπο τήρησης της λογιστικής. Οποιοδήποτε, όμως, λογιστικό σύστημα κι αν εφαρμόζεται, τα

βασικά στοιχεία των παραπάνω αναφερόμενων βιβλίων πρέπει να προκύπτουν εύκολα, όπως αναφέρει και η σχετική εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομικών (εγκ.40/77).

Όλα τα παραπάνω βιβλία, εκτός των αναλυτικών καθολικών, πρέπει να είναι θεωρημένα από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. Ειδικά, τη θεώρηση των βιβλίων πρακτικών διαχείρισης, συνελεύσεων και εταίρων προβλέπει το άρθρο 25 του Ν. 3190/55. Από 1/1/2003 (άρθρο 19, παρ. 1Α του Κ.Β.Σ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 του ν. 3052/2002) καταργήθηκε η υποχρέωση θεώρησης των βιβλίων συνελεύσεων και διαχείρισης των Ε.Π.Ε.¹⁷

17. Βλ. Μ. Λεοντάρης, «Προσωπικές Εταιρείες – ΕΠΕ», εκδόσεις ΠΑΜΙΣΟΣ, Αθήνα, 2006, σελ. 177.

3. ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

Η Ε.Π.Ε. έχει δύο υποχρεωτικά όργανα: τη συνέλευση των εταίρων και τους διαχειριστές. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος με αριθμό 419/1986 (που τροποποίησε τον νόμο περί Ε.Π.Ε.) δεν υπήρχε στην Ε.Π.Ε. όργανο ελέγχου διαχείρισεως, αντίστοιχο των ελεγκτών της Α.Ε. Με την τροποποίηση του ν. 3190 που επήλθε με το παραπάνω διάταγμα οι «μεγάλες» Ε.Π.Ε., όπως θα δούμε στη συνέχεια, πρέπει να έχουν υποχρεωτικά ελεγκτές.

3.1. Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Η Γενική Συνέλευση των εταίρων είναι το ανώτατο όργανο της Ε.Π.Ε. και δικαιούται να αποφασίζει για κάθε εταιρική υπόθεση και η απόφαση αυτής υποχρεώνει προς συμμόρφωση και τους απόντες ή και τους διαφωνούντες εταίρους (άρθρο 14 του ν. 3190/1955).

3.1.1 ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ

Οι συνελεύσεις διακρίνονται σε τακτικές και έκτακτες. Η τακτική συγκαλείται υποχρεωτικά από τους διαχειριστές κάθε χρόνο μέσα σε τρεις μήνες από τη λήξη της εταιρικής χρήσης (άρθρο 10 παρ. 3 εδ 1) και αποφασίζει οπωσδήποτε για την έγκριση των ετήσιων λογαριασμών, τη διάθεση κερδών, την απαλλαγή των διαχειριστών από κάθε ευθύνη για αποζημίωση και (στις «μεγάλες» Ε.Π.Ε.) την εκλογή ελεγκτών (άρθρα 14 παρ. 2 β', γ', 23 παρ 1). Η έκτακτη αποφασίζει με αυξημένη καταστατική πλειοψηφία σε θέματα που αποτελούν τροποποίηση του καταστατικού.

3.1.2 ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ:

Η Γενική Συνέλευση σύμφωνα με τον νόμο, έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα¹⁸ να αποφασίζει μόνο αυτή για ορισμένα θέματα, τα οποία ο ίδιος ο νόμος τα απαριθμεί και τα οποία είναι :

- Τροποποιήσεις του καταστατικού.
- Διορισμός ,ανάκληση και απαλλαγή των διαχειριστών από την ευθύνη.
- Εκλογή ελεγκτών (στις «μεγάλες» Ε.Π.Ε., άρθρο 23 παρ.1 εδ.2)
- Έγκριση των ετήσιων λογαριασμών και διάθεση των κερδών.

18 Αποκλειστική αρμοδιότητα σημαίνει ότι δεν μπορούν οι εταίροι να αποφασίσουν να υπάγουν ένα από τα παρακάτω θέματα στην αρμοδιότητα για παράδειγμα των διαχειριστών

- Έγερση αγωγής κατά των οργάνων της εταιρείας ή κατά των εταίρων για αξιώσεις αποζημιώσεως που έχει η εταιρεία εναντίον τους, οι οποίες απορρέουν από πράξεις ή παραλείψεις κατά τη σύσταση ή λειτουργία της εταιρείας
- Παράταση της διάρκειας της εταιρείας, συγχώνευση, διάλυση, διορισμός ή ανάκληση εκκαθαριστών, αναβίωση της εταιρείας και μετατροπή αυτής σε ανώνυμη εταιρεία.
- Σε κάθε άλλη περίπτωση που ορίζεται στον νόμο¹⁹.

3.1.3 ΣΥΓΚΛΗΣΗ

Σχετικά με τη σύγκληση της συνέλευσης των εταίρων ισχύουν οι ακόλουθοι γενικοί κανόνες:

- 1 Η Γενική Συνέλευση συγκαλείται υποχρεωτικώς (όπως αναφέρθηκε) μια φορά τον χρόνο και μέσα σε διάστημα τριών (3) μηνών από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου²⁰ και αν δεν συγκληθεί από τους διαχειριστές της εταιρείας η συνέλευση αυτή μέσα στο εν λόγω χρονικό διάστημα, τότε η σύγκλησή της γίνεται από οποιονδήποτε εταίρο²¹. Εδώ πρέπει να τονιστεί ότι, αν συμφωνήσουν όλοι οι εταίροι μπορούν να συγκαλέσουν συνέλευση εταίρων (τακτική – έκτακτη) χωρίς τις διατυπώσεις της πρόσκλησης αυτών εκ μέρους των διαχειριστών, οπότε στην περίπτωση αυτή έχουμε τη λεγομένη αυτόκλητη ή καθολική συνέλευση. Η αυτόκλητη συνεδριάζει έγκυρα, μόνον αν αυτή είναι καθολική, συμμετέχει δηλαδή το σύνολο του εταιρικού κεφαλαίου και το σύνολο των εταίρων.
- 2 Η συνέλευση συγκαλείται πάντοτε από τους διαχειριστές (εκτός αν αυτοί αδρανίσουν). Οι εταίροι καλούνται με έγγραφες προσκλήσεις οποίες τους επιδίδονται «αποδεδειγμένως» στη σημειούμενη στο βιβλίο των εταίρων διεύθυνσή τους οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν τη συνέλευση.

19. Βλ. πχ άρθρα 20, 33 παρ. 3 και 36 παρ.3.

20. Αν η διαχειριστική περίοδος -συνήθως ένα έτος- λήγει την 31-12-2011, τότε η σύγκληση της γενικής συνέλευσης των εταίρων πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο μέχρι την 31-3-2012.

21. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3190/1955

3 Η προβλεπόμενη έγγραφη πρόσκληση των εταίρων για συνέλευση (άρθρο 10 παρ. 2 του Ν. 3190/1955) δεν μπορεί να αντικατασταθεί με σχετική ανακοίνωση της πρόσκλησης στις ημερήσιες πολιτικές και οικονομικές εφημερίδες, καθώς και στο Φ.Ε.Κ. (Τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.) κατά το πρότυπο των σχετικών διατάξεων του Κ.Ν. 2190/1920 «Περί Ανωνύμων Εταιρειών»²⁰.

4 Η πρόσκληση της Γενικής Συνέλευσης θα πρέπει να περιέχει τα παρακάτω τουλάχιστον στοιχεία (άρθρο 10 παρ. 2):

α) ημέρα, ώρα και τόπο της συνέλευσης

και

β) τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Εδώ πρέπει να σημειωθεί αφενός μεν ότι τα θέματα της ημερήσιας διάταξης πρέπει να αναφέρονται με σαφήνεια, έτσι ώστε οι εταίροι να μπορούν να προετοιμαστούν για τη συζήτηση και τη λήψη αποφάσεων πάνω σ' αυτά, αφετέρου δε δεν μπορούν να συζητηθούν και να ληφθούν αποφάσεις για θέματα εκτός ημερήσιας διάταξης. Συνήθως, στην πράξη παρατηρείται το φαινόμενο ότι πολλές προσκλήσεις διαφόρων εταιρειών αναφέρουν ως τελευταίο θέμα της ημερήσιας διάταξης «Διάφορα άλλα θέματα» και κατά τη συζήτηση αναλύουν τα θέματα που θέλουν να λάβουν αποφάσεις. Αυτό, βεβαίως, δεν είναι νόμιμο, ωστόσο, όμως μπορεί να νομιμοποιηθεί, όταν στη Γενική Συνέλευση είναι παρόντες όλοι οι εταίροι και αποφασίσουν όλοι τους περί αυτού. Έτσι, μπορεί να ληφθούν αποφάσεις και για θέματα που δεν αναφέρονται στην ημερήσια διάταξη της συνέλευσης. Η λύση αυτή διευκολύνεται και από το γεγονός ότι η Ε.Π.Ε. δεν υπόκειται στον έλεγχο της Νομαρχίας (όπως η Α.Ε.).

1. Απόφαση της συνέλευσης η οποία ελήφθη κατά παράβαση του άρθρου 10 παρ. 2 είναι ελαττωματική. Σύμφωνα όμως με ρητή διάταξη του νόμου αναγνωρίζεται η καθολική συνέλευση. Κατά την παρ. 4 του άρθρου 10 είναι έγκυρες οι αποφάσεις που λαμβάνονται σε συνέλευση, στην οποία δεν τηρηθήκαν οι διατυπώσεις συγκλήσεως, εφόσον συμφωνούν όλοι οι εταίροι.

2. Με τις ίδιες προϋποθέσεις, εφόσον δηλ. όλοι οι εταίροι είναι παρόντες και κανείς δεν προβάλλει αντιρρήσεις, μπορούν να ληφθούν αποφάσεις για

22. Αν συμβεί αυτό, τότε κατά κανόνα οι αποφάσεις της συνέλευσης στα θέματα της ημερήσιας διάταξης οδηγούν σε ακύρωση, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν. 3190/1955.

οποιοδήποτε θέμα αρμοδιότητας της συνέλευσης, έστω και αν δεν αναγράφεται στην πρόσκληση. Εφόσον συντρέχουν οι άνω προϋποθέσεις, έγκυρες είναι και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από συνέλευση, η οποία συγκλήθηκε από αναρμόδια πρόσωπα²³

3. Οι διαχειριστές είναι υποχρεωμένοι να συγκαλούν τη συνέλευση, όποτε το ορίζει ο νόμος ή το καταστατικό. Έτσι οι διαχειριστές είναι υποχρεωμένοι να συγκαλούν την τακτική συνέλευση (άρθρο 10 παρ.3 εδ.1) ή την έκτακτη σε περίπτωση απώλειας της εταιρικής περιουσίας (άρθρο 45 παρ.1)²⁴ Αλλά και όταν η μειοψηφία, δηλαδή ένας ή περισσότεροι που εκπροσωπούν τουλάχιστον το 1/20 του εταιρικού κεφαλαίου, ζητήσουν σύγκληση έκτακτης συνέλευσης για συζήτηση ορισμένων θεμάτων, οι διαχειριστές είναι υποχρεωμένοι να τη συγκαλέσουν (άρθρο 11 παρ.1). Ο νόμος αντιμετώπισε την περίπτωση, κατά την οποία οι διαχειριστές, κατά παράβαση της παραπάνω υποχρέωσης τους, δεν συγκαλούν την τακτική ή έκτακτη συνέλευση, τη σύγκληση της οποίας ζήτησε η μειοψηφία για την περίπτωση του άρθρο 45 παρ.1. Τότε κάθε εταίρος, ή αντίστοιχα, κάθε αιτούσα μειοψηφία (μετά 20 όμως μέρες από την επίδοση της αίτησης), μπορούν να συγκαλέσουν τη συνέλευση υστέρτα από απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου της έδρας της εταιρείας, η οποία εκδίδεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 10 παρ.3 εδ.2 και 11 παρ. 2).

3.1.4. ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Οι αποφάσεις των εταίρων λαμβάνονται μόνο σε συνέλευση (άρθρο 10 παρ.1). Συνεπώς, αποφάσεις εκτός συνελεύσεως (πχ. με αποστολή επιστολών) είναι ανυπόστατες. Στην Ε.Π.Ε. δεν υπάρχει η έννοια της απαρτίας αλλά μόνο της απόλυτης πλειοψηφίας. Οι πλειοψηφικές αποφάσεις της συνέλευσης δεσμεύουν απόντες και διαφωνούντες εταίρους (άρθρο 10 παρ.1) .

23. ΑΠ 916/73, ΕΕμπΔ 1974, 211.

24. Το άρθρο 45 παρ.1 αναφέρει επί λέξει τα εξής: «Εν περιπτώσει απώλειας του 1/2 του εταιρικού κεφαλαίου, οι διαχειριστάι υποχρεούνται να συγκαλέσωσι την συνέλευσιν των εταίρων, ίνα αποφασίση περί της διαλύσεως της εταιρείας ή περί της μειώσεως του εταιρικού κεφαλαίου, πάντως κατά ποσοστόν ουχί μικρότερον του εν άρθρω 4 παρ.. 1 οριζομένου ελαχίστου κεφαλαίου»

Δικαίωμα συμμετοχής στη συνέλευση έχει κάθε εταίρος που έχει εγγραφεί στα βιβλία της εταιρείας. Για τη λήψη έγκυρης απόφασης απαιτείται πλειοψηφία άνω του ½ του συνολικού αριθμού των εταίρων (δηλαδή όχι μόνο των παρισταμένων στη συνέλευση), οι οποίοι ταυτόχρονα εκπροσωπούν και ποσοστό άνω του ½ του εταιρικού κεφαλαίου, απαιτείται δηλαδή αριθμητική και κεφαλαιουχική πλειοψηφία.

Το ζήτημα του σχηματισμού της πλειοψηφίας και της συνακόλουθης λήψης έγκυρων αποφάσεων στις Ε.Π.Ε. είναι ένα σημείο κομβικό που χρήζει ιδιαίτερης προσοχής.

Συγκεκριμένα αν ένας εταίρος διαθέτει πλειοψηφία του εταιρικού κεφαλαίου, έστω και διευρυμένη, δεν μπορεί να λάβει απόφαση για κάποιο εταιρικό ζήτημα, αν ο άλλος εταίρος, που διαθέτει ένα πολύ μικρό ποσοστό του εταιρικού κεφαλαίου, αντιτίθεται στην απόφαση αυτή. Τούτο συμβαίνει διότι ο πρώτος εταίρος δεν διαθέτει την κατά νόμο αναγκαία πλειοψηφία των προσώπων στην Ε.Π.Ε., έχει μόνο την κεφαλαιουχική πλειοψηφία.

Κατά συνέπεια στις Ε.Π.Ε. με δύο εταίρους, η λήψη αποφάσεων πρέπει να είναι υποχρεωτικά ομόφωνη, ειδάλλως η εταιρεία αδυνατεί να συνεχίσει τη λειτουργία της και οι εταίροι είναι εκ των πραγμάτων υποχρεωμένοι να καταφύγουν στα δικαστήρια, ή να λύσουν την εταιρεία.

Εντούτοις ο παραπάνω κανόνας δεν φαίνεται να είναι άκαμπος ενόψει της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 12, η οποία απαγορεύει συμμετοχή σε ψηφοφορία σε εταίρο, τα συμφέροντα του οποίου συγκρούονται με αυτά της εταιρείας. Στην περίπτωση αυτή το ζήτημα που τίθεται είναι αν θα προσμετρηθεί ο εταίρος αυτός για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας ή όχι.

Ο νόμος ορίζει ορισμένα θέματα για τα οποία απαιτείται ομοφωνία. Οι αποφάσεις αυτές είναι :

- Απόφαση για μεταβολή της εθνικότητας της εταιρείας (άρθρο 38 παρ 3). Με την απόφαση αυτή δεν επέρχεται λύση της εταιρείας.
- Απόφαση για την επαύξηση των υποχρεώσεων των εταίρων. Με την απόφαση αυτή δημιουργούνται υποχρεώσεις πέρα από τις προβλεπόμενες στο νόμο (άρθρο 38 παρ. 3).
- Απόφαση για επαύξηση της ευθύνης των εταίρων (άρθρο 38 παρ. 3). Η διάταξη αυτή δεν πρέπει να οδηγεί σε παρερμηνείες. Δεν αναφέρεται στην ευθύνη απέναντι σε τρίτους, αφού η έλλειψη κάθε ευθύνης των εταίρων είναι αναγκαστικού δικαίου, αλλά στη δυνατότητα θέσπισης υποχρέωσης για καταβολή συμπληρωματικών εισφορών με τροποποίηση του καταστατικού
- Απόφαση για μείωση των καταστατικών δικαιωμάτων των εταίρων (άρθρο 38 παρ. 3).
- Ομοφωνία απαιτείται και για την πρόσληψη στο καταστατικό των συμφωνιών της παρ. 3 του άρθρου 6, καθώς και για την παροχή άδειας στον διαχειριστή για τέλεση πράξεων ανταγωνισμού (άρθρο 20 παρ.1).

- Η ομοφωνία απαιτείται και για τη μεταβολή του εταιρικού σκοπού (όχι του αντικείμενου της επιχείρησης) από εμπορικό σε μη εμπορικό. Τούτο δέχεται εμμέσως ΕΑ 3705/77, ΕΕμπΔ 1978, 229, βλ. και ΑΠ 715/86, ΕΕμπΔ 1987, 411.²⁵

Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει θέματα, για τα οποία απαιτείται πλειοψηφία μεγαλύτερη από τη νόμιμη, ακόμη και ομοφωνία. Οι αποφάσεις της συνέλευσης των εταίρων καταχωρίζονται στο βιβλίο πρακτικών συνελεύσεως (άρθρο 25 άρθρο 2). Η μη καταχώριση δεν επηρεάζει το κύρος της απόφασης διότι έχει μόνο αποδεικτική σημασία. Έχει δε κάθε εταίρος δικαίωμα να ζητήσει απόσπασμα πρακτικών.

3.1.5 ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Οι αποφάσεις της συνέλευσης των εταίρων, που ελήφθησαν κατά παράβαση του νόμου ή του καταστατικού δεν είναι αυτοδικαίως άκυρες, όπως στην Α.Ε. αλλά μπορούν να κηρυχτούν άκυρες με διαπλαστική δικαστική απόφαση. Συνεπώς η απόφαση της συνέλευσης παράγει έννομα αποτελέσματα μέχρι την έκδοση της δικαστικής απόφασης, ενώ από τη δικαστική απόφαση θεωρείται εξ' ύπαρξης άκυρη. Με βάση όμως την αρχή της νομιμοφάνειας, την οποία αποδέχεται και ο ίδιος ο ν. 3190²⁶ πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι καλόπιστοι τρίτοι (όχι οι εταίροι), προστατεύονται.

Το δικαίωμα προσβολής της ελαττωματικής απόφασης μπορεί να ασκηθεί μέσα σε τρίμηνη προθεσμία – σύντομη προθεσμία για αν αποφευχθεί η διαίωνιση της αβεβαιότητας ως προς την εγκυρότητα της απόφασης – στο Πολυμελές Πρωτοδικείο της έδρας από τους διαχειριστές και κάθε εταίρο, όχι από τρίτους όμως.

25 Βλέπε Ν. Ρόκας, ο.π. σελ. 256

26. (παράβαλε. άρθρα 7 παρ. 3 και 17 παρ. 3 εδ. 3)

Η τρίμηνη προθεσμία λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη από το δικαστήριο και αρχίζει από τη λήψη της απόφασης και όχι από τη γνώση της. Η αγωγή απευθύνεται κατά της εταιρείας, η δε απόφαση που κηρύσσει την ακυρότητα ισχύει απέναντι σε όλους τους εταίρους και διαχειριστές (άρθρο 15 παρ. 1, 2, 4). Ειδικώς σε περίπτωση, κατά την οποία η αγωγή ακυρώσεως ασκείται από τους διαχειριστές, το Μονομελές Πρωτοδικείο διορίζει προσωρινό εκπρόσωπο της εταιρείας για τη διεξαγωγή της δίκης (άρθρο 15 παρ.3).

Τίθεται σχετικά το ζήτημα, αν οποιαδήποτε παράβαση του νόμου ή του καταστατικού έχει ως συνέπεια την ακύρωση της απόφασης ή μήπως υπάρχουν παραβάσεις που συνεπάγονται αυτοδίκαια ακυρότητα.

Στο ζήτημα αυτό πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση. Ακύρωση επέρχεται μόνο όταν παραβιάζονται διατάξεις, που αφορούν τις προϋποθέσεις για να ληφθεί σύννομη απόφαση (π.χ. παράλειψη πρόσκλησης όλων των εταίρων, έλλειψη απαιτούμενης πλειοψηφίας) ή που έχουν τεθεί αποκλειστικά για την προστασία των εταίρων (π.χ. προσβολή του δικαιώματος στα κέρδη).

Αντίθετα, όταν το περιεχόμενο της απόφασης προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξης (π.χ. μείωση του κεφαλαίου κάτω από το ελάχιστο όριο των 4.500,00 €, ή όταν γίνεται παράβαση διάταξης για την προστασία των τρίτων (π.χ. έγκριση ισολογισμού που εμφανίζει μη πραγματικά κέρδη), η απόφαση είναι αυτοδικαίως άκυρη (ΑΚ 174, 180) και την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί οποιοσδήποτε τρίτος χωρίς χρονικό περιορισμό.

3.2. ΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ

Η διαχείριση και εκπροσώπηση της εταιρείας ασκείται από τους διαχειριστές, οι οποίοι αποφασίζουν για όλα τα θέματα τα οποία δεν ανήκουν στην αρμοδιότητα της Συνέλευσης (επιδίωξη εταιρικού σκοπού, διοίκηση εταιρείας κλπ.). Σύμφωνα με το νόμο η διαχείριση και εκπροσώπηση ανήκει από κοινού σε όλους τους εταίρους.

Όπως προαναφέρθηκε η Συνέλευση με απόφαση της διορίζει αλλά και ανακαλεί τους διαχειριστές. Η εν λόγω απόφαση αναθέτει τη διαχείριση και εκπροσώπηση της εταιρείας σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα, εταίρους ή μη για ορισμένο ή αόριστο χρονικό διάστημα. Συνήθως η διαχείριση ανατίθεται από κοινού ή ξεχωριστά (για την αποφυγή δυσχερών στην πράξη).

Επισημαίνεται ότι ο διορισμός αλλά και κάθε μεταβολή που αφορά τους διαχειριστές υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας.

3.2.1 Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Διαχειριστικά όργανα της Ε.Π.Ε. είναι οι διαχειριστές. Σύμφωνα με το άρθρο 16, αν δεν έχουν διοριστεί διαχειριστές, η διαχειριστική και εκπροσωπευτική εξουσία ανήκει σ' όλους τους εταίρους συλλογικά. Οπότε για κάθε πράξη διαχείρισης και εκπροσώπησης απαιτείται η σύμπραξη όλων των εταίρων (νόμιμη διαχείριση και εκπροσώπηση). Η μη σύμπραξη όλων επιφέρει ακυρότητα της πράξης²⁷.

Η προσπάθεια του νόμου (για τις Ε.Π.Ε.) να συνδυάσει κανόνες για τη διαχείριση που ισχύουν στην αστική εταιρεία με αυτούς που εφαρμόζονται στην Α.Ε., δημιουργεί ορισμένα ερωτήματα.

Έτσι, ενώ ο νόμος διαχωρίζει τις αρμοδιότητες της συνέλευσης από αυτές των διαχειριστών, καθιερώνει την αρχή της συλλογικής δράσης των εταίρων διαχειριστών. Αυτό είναι αντιφατικό, διότι, ενώ για τη λήψη και τροποποιητικών ακόμα αποφάσεων του καταστατικού αρκεί η «διπλή» πλειοψηφία (των εταίρων), για τις διαχειριστικές, ακόμη και μικρής σημασίας, απαιτείται η σύμπραξη όλων²⁸. Επίσης, ο νόμος καθιέρωσε την αρχή της συλλογικής διαχείρισης και εκπροσώπησης τη στιγμή που ακόμα και στην ομόρρυθμη εταιρεία προβλέπεται ατομική διαχείριση και εκπροσώπηση ως καταλληλότερη για τις εμπορικές εταιρίες. Αυτές οι ρυθμίσεις κάνουν την Ε.Π.Ε. πιο δυσκίνητη.

Και τούτο διότι χρειάζεται η υπογραφή όλων των εταίρων ακόμα και για την πιο μικρή συναλλαγή τόσο με πελάτες όσο και με τις συνεργαζόμενες τράπεζες ή ακόμα και για μια εξουσιοδότηση στο ΚΕΠ.

3.2.2. Η ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ

Η νομική θέση των διαχειριστών μοιάζει με αυτή των μελών διοικητικού συμβουλίου Α.Ε. Ως προς την αμοιβή των διαχειριστών έχει κριθεί ότι η εταιρεία είναι υποχρεωμένη να καταβάλει αμοιβή μόνο όταν υπάρχει πρόβλεψη στο καταστατικό ή το αποφασίσει η συνέλευση των εταίρων καθώς και ότι η αμοιβή μπορεί να συνίσταται σε πάγια αντιμισθία ή σε ποσοστά στα κέρδη ή και στα δύο, χωρίς όμως να δημιουργείται σχέση εξαρτημένης εργασίας²⁹.

27. ΑΠ 120/84, ΕΕμπΔ 1985. βλέπε Ν. Ρόκας ο.π. 258

28. Ενώ αντίθετα στην Α.Ε. οι αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία.

29. ΠολΠΙΑ 983/74, ΕΑ 8177/81 ΕΕμπΔ 1974. 370 και 1982. 581. Βλ Ν. Ρόκας, ο.π. σελ.258

Στο σημείο αυτό βέβαια πρέπει να αναφερθεί ότι στην Α.Ε. είναι δυνατή η δημιουργία σχέσης εξαρτημένης εργασίας των μελών του διοικητικού συμβουλίου με την εταιρεία. Άλλο βέβαια το ζήτημα, αν η αμοιβή που αποφασίστηκε από τη συνέλευση είναι υπέρογκη, τότε η πλειοψηφική απόφαση είναι καταχρηστική.

Οι παράνομες αποφάσεις των διαχειριστών είναι αυτοδικαίως άκυρες, δεν παράγουν, δηλαδή, κανένα αποτέλεσμα.

3.2.3 ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ

Ο κανόνας της συλλογικής διαχείρισης και εκπροσώπησης δεν είναι αναγκαστικό δίκαιο. Ο νόμος ορίζει στο άρθρο 17 αποκλίσεις από τη νόμιμη διαχείριση και εκπροσώπηση που μπορούν να προβλεφθούν στο καταστατικό ή να αποφασιστούν από τη συνέλευση των εταίρων. Απόφαση του καταστατικού όμως, κατά την οποία η εκλογή διαχειριστή ανατίθεται σε άλλο διαχειριστή θεωρείται άκυρη.

Η απόφαση της συνέλευσης για το διορισμό διαχειριστών, η οποία πρέπει να προσδιορίζει αν οι διαχειριστές δρουν ατομικά ή συλλογικά, υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8 (άρθρο 17 παρ. 3 εδ. 1). Σύμφωνα με τη νομολογία, η δημοσιότητα άρθρο 17 παρ. 3 έχει δηλωτικό χαρακτήρα.

Τα παραπάνω είχαν γίνει δεκτά από τη νομολογία πριν από το Π.Δ. 419/86, ισχύουν όμως και υπό το ισχύον δίκαιο.

Οι βασικές αποκλίσεις που μπορούν να εισαχθούν με το καταστατικό ή με απόφαση της συνέλευσης είναι οι εξής:

- 1) Μπορεί να συμφωνηθεί ότι για τη λήψη αποφάσεων σε θέματα διαχείρισεως δεν απαιτείται συλλογικής δράση αλλά ότι αρκεί πλειοψηφία. Η διαμόρφωση αυτή δεν προβλέπεται από το νόμο αλλά η ισχύς της είναι αναμφισβήτητη.
- 2) Μπορεί να συμφωνηθεί – ούτε αυτό προβλέπεται από το νόμο – ότι κάθε εταίρος διαχειριστής θα έχει το δικαίωμα να ενεργεί μόνος είτε στις προς τα έξω σχέσεις είτε προς τα έσω (ατομική διαχείριση και εκπροσώπηση).
- 3) Η διαχείριση και εκπροσώπηση μπορεί να ανατεθεί σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα (άρθρο 17 παρ. 1), τα οποία, αν δεν προβλέπεται άλλη ρύθμιση δρουν συλλογικά (άρθρο 17 παρ. 2). Αν προβλέπεται άλλη ρύθμιση, σε περάτωση που έχουν διοριστεί περισσότεροι διαχειριστές ισχύουν και εδώ οι 1) και 2) δυνατότητες. Ο νόμος ορίζει ρητά ότι σε περίπτωση που ανατεθεί η διαχείριση σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα, αυτά μπορεί να είναι εταίροι είτε τρίτοι, δηλ. μη εταίροι (άρθρο 17 παρ. 1). Οι τρίτοι δεν είναι απλοί πληρεξούσιοι αλλά όργανα της εταιρείας, έχουν την ίδια νομική θέση

που έχουν και οι εταίροι διαχωριστές. Ως διαχειριστή μπορεί να διοριστεί οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εκτός από τα κατά την παρ.4 άρθρο 17 πρόσωπα (δημόσιοι υπάλληλοι, δικηγόροι κλπ.)

- 4) Περίπτωση δικαστικού διορισμού προσωρινών διαχειριστών κατά Α.Κ. 69 μπορεί να συντρέξει μόνο όταν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων, αφού σε περίπτωση έλλειψης διαχειριστών τίθεται σε εφαρμογή η νόμιμη διαχείριση του άρθρο 16. Η αδυναμία λήψης απόφασης για ανάκληση διαχειριστή δεν δικαιολογεί το διορισμού προσωρινών διαχειριστών.

Ελάττωμα ως προς τον διορισμού των διαχειριστών δεν αντιτάσσεται στους καλόπιστους τρίτους, εφόσον τηρηθήκαν οι σχετικές με τον διορισμού τους διατυπώσεις δημοσιότητας (άρθρο 17. παρ. 3 εδ. 3). Δεν μπορεί, δηλαδή, η εταιρεία να αρνηθεί να εκτελέσει μια πράξη (π.χ. μια σύμβαση αγοράς εμπορευμάτων), προβάλλοντας τη δικαιολογία στους αντισυμβαλλόμενους ότι η υπογραφή της σύμβασης έγινε από διαχειριστή ο οποίος δεν έπρεπε να εκλεγεί στη θέση αυτή, εκτός βέβαια αν αποδείξει ότι οι τρίτοι δεν ήταν καλόπιστοι (γνώριζαν δηλαδή το υπάρχον ελάττωμα του διαχειριστή).

3.2.4. ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ

Η διαδικασία για την ανάκληση των διαχειριστών δεν είναι ομοιόμορφη. Ο νόμος διακρίνει δύο ειδών διαδικασίες.

1. Όταν πρόκειται για ανάκληση διαχειριστή από τον νόμο (κατά το άρθρο 16) καθώς και εταίρου διαχειριστή που έχει διοριστεί από το καταστατικό για ορισμένο χρόνο, η ανάκληση γίνεται με τις εξής προϋποθέσεις (άρθρο 19 παρ. 5 και 1) :

- Ύπαρξη σπουδαίου λόγου. Ενδεικτικά ιδίως η βαρεία παράβαση καθηκόντων ή η ανικανότητα για τακτική διαχείριση. Συμφωνία για τη μη ανάκληση ένεκα σπουδαίου λόγου είναι άκυρη.
- Απόφαση της συνέλευσης των εταίρων. Για την ανάκληση διαχειριστή αρκεί απόφαση της συνέλευσης με συνήθη πλειοψηφία, έστω και αν ο ανακαλούμενος είχε διοριστεί από το καταστατικό. Κατά τη νομολογία η απόφαση της συνέλευσης είναι πάντα αναγκαία, έστω και αν υπάρχει αδυναμία λήψης απόφασης, όπως σε διμελή εταιρεία, στην οποία ο ένας μόνο εταίρος είναι διαχειριστής, οπότε θα είναι ανέφικτη η ανάκληση παρά την ύπαρξη σπουδαίου λόγου. Βέβαια η διάταξη του άρθρο 12 παρ. 2 δεν απαγορεύει στον εταίρο διαχειριστή τη συμμετοχή στην ψηφοφορία στο θέμα ανάκλησης του για

σπουδαίου λόγου. Από τη γενική αρχή όμως που εκφράζεται στην ΑΚ 752 εδ. 4 πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο διαχειριστής δεν επιτρέπεται να ασκήσει το δικαίωμα ψήφου στην περίπτωση αυτή.

- Δικαστική απόφαση. Σε επείγουσα περίπτωση διατάσσονται ασφαλιστικά μέτρα (άρθρο 19 παρ.1 εδ. 2). Το δικαστήριο επιλαμβάνεται ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε εταίρου, με την προϋπόθεση βέβαια ότι η συνέλευση έχει λάβει απόφαση για ανάκληση (άρθρο 19 παρ. 2).

2. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις διορισμού διαχειριστή η ανάκληση επέρχεται με μόνη την απόφαση της συνέλευσης των εταίρων οποτεδήποτε, χωρίς να απαιτείται η ύπαρξη σπουδαίου λόγου ούτε δικαστική απόφαση.

Κατά τον τρόπο αυτόν ανακαλούνται ειδικότερα (άρθρο 19 παρ. 4):

α) Εταίροι διαχειριστές που διορίστηκαν έστω για ορισμένο χρονικό διάστημα αλλά με απόφαση της συνέλευσης (όχι από το καταστατικό).

β) Εταίροι που διορίστηκαν διαχειριστές από το καταστατικό για ορισμένο χρόνο.

γ) Τρίτοι διαχειριστές, έστω και αν διορίστηκαν από το καταστατικό για ορισμένο χρόνο.

Στις υπό α) και γ) περιπτώσεις ο ανακαλούμενος διαχειριστής έχει ενδεχομένως δικαίωμα για αποζημίωση (άρθρο 19 παρ. 4 εδ. 1), ιδίως στην περίπτωση που ανακλήθηκε άκαιρα και χωρίς λόγο, με την προϋπόθεση ότι έχει υποστεί ζημία και την αποδειξεί.

Να σημειωθεί ότι ο νόμος δεν ρυθμίζει το θέμα της παραίτησεως διαχειριστής. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, εφόσον υπάρχει σπουδαίος λόγος, γίνεται σε κάθε περίπτωση δεκτή η παραίτηση (και εκ του νόμου διαχειριστής, κατά αντιστοιχία προς το δικαίωμα αποκλεισμού από τη νόμιμη διαχείριση κατά άρθρο 19 παρ. 5).

Παραίτηση χωρίς σπουδαίος λόγο είναι έγκυρη, όταν ο διορισμός ήταν αόριστης διάρκειας. Κατ' αναλογία η άκαιρη παραίτηση του διαχειριστή μπορεί να γεννήσει δικαίωμα αποζημίωσης στην εταιρεία.

Η λήξη της διαχείρισης με οποιονδήποτε τρόπο υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας (άρθρο 17 παρ. 3 εδ. 2).

3.2.5. ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ

Οι διαχειριστές έχουν την εξουσία να ενεργούν οποιαδήποτε πράξη εμπίπτει στον σκοπό της εταιρείας. Σύμφωνα με το άρθρο 21 οι διαχειριστές υπογράφουν για την εταιρεία βάζοντας την υπογραφή τους κάτω από την εταιρική επωνυμία.

Σύμφωνα με το ισχύον νομικό καθεστώς, οι πράξεις των διαχειριστών, ακόμα και αν είναι εκτός του εταιρικού σκοπού, δεσμεύουν την εταιρεία απέναντι στους τρίτους, εκτός αν η εταιρεία αποδείξει ότι ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την υπέρβαση του εταιρικού σκοπού. Δεν αποτελεί όμως απόδειξη γνώσεως του τρίτου μόνη η μεία του εταιρικού σκοπού στο δημοσιευμένο καταστατικό.

Εφόσον υπάρχει συγκατάθεση της συνέλευσης των εταίρων – για την οποία απαιτείται αυξημένη πλειοψηφία – μπορούν οι διαχειριστές (ακόμα δηλ. και όταν οι τρίτοι ήταν κακόπιστοι) να ενεργήσουν πράξεις εκτός του αντικείμενου της επιχείρησης³⁰

Υπό το κράτος του παλαιού δίκαιου (πριν το ΠΔ του 1986) είχε γίνει επίσης δεκτό ότι, αν η συγκεκριμένη πράξη δεν εξυπηρετεί τον εταιρικό σκοπό, όπως η εγγύηση για ατομικό χρέος του διαχειριστή, υπάρχει υπέρβαση εξουσίας, από την οποία δεν δεσμεύεται η εταιρεία³¹. Η εξουσία των διαχειριστών, ως προς την εκπροσώπηση, ούτε με διατάξεις του καταστατικού ή με απόφαση της συνέλευσης των εταίρων μπορεί να περιοριστεί, έστω και αν έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις δημοσιότητας.

Η υπέρβαση των περιορισμών αυτών δεν αντιτάσσεται στους τρίτους, δηλ. σε οποιονδήποτε τρίτο και όχι μόνο στους καλόπιστους. Συνεπώς η εκπροσωπευτική εξουσία των διαχειριστών είναι, απέναντι δε στους καλόπιστους τρίτους απεριόριστη, απέναντι δε σε οποιονδήποτε τρίτο μη περιορισμένη.

Αντίθετα η διαχειριστική εξουσία των διαχειριστών περιορίζεται από τα πλαίσια που χαράσσει ο εταιρικός σκοπός και από διατάξεις του καταστατικού ή τις αποφάσεις της συνέλευσης των εταίρων.

30. Πάντως έχει κριθεί ότι η εκποίηση του όλου εξοπλισμού της εταιρείας εκφεύγει από την εξουσία των διαχειριστών. ΕΑ 4839/ 79 . ΕΕμπΔ 1980. 249. Βλ. Ν. Ρόκας, ο.π. σελ.262

31. ΑΠ 492/ 76 . ΕΕμπΔ 1977.79. Βλ. Ν. Ρόκας, ο.π. σελ. 262

3.2.6. ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ

Οι διαχειριστές της Ε.Π.Ε. ευθύνονται σε αποζημίωση, αν δε ενήργησαν από κοινού, σε ολόκληρο³², απέναντι στην εταιρεία, τους εταίρους και τους τρίτους για παραβάσεις του νόμου, του καταστατικού ή για πταίσματα κατά τη διαχείριση (άρθρο 26 παρ. 1).

Στην περίπτωση αυτή η συνέλευση των εταίρων μπορεί να αποφασίσει τη μη απαλλαγή των υπαιτίων από την ευθύνη ή και την ενάσκηση των αξιώσεων της εταιρείας κατά αυτών για αποζημίωση (εταιρική αγωγή, άρθρο 14 παρ. 2 β' και δ'). Η συνέλευση εταίρων μπορεί να αποφασίσει την άσκηση της εταιρικής αγωγής και κατά το στάδιο της εκκαθάρισης. Στην απόφαση για την απαλλαγή από την ευθύνη ή την άσκηση της εταιρικής αγωγής απαγορεύεται να μετάσχει στην ψηφοφορία ο εταίρος διαχειριστής, διότι είναι φανερό ότι θα ψηφίσει υπέρ της απαλλαγής του. Στην περίπτωση αυτή δεν συνυπολογίζεται ο αποκλειόμενος από την ψηφοφορία για την εξεύρεση της πλειοψηφίας.

Πάντως η συνέλευση, και όταν ο διαχειριστής ζημίωσε υπαίτια τη εταιρεία, μπορεί να τον απαλλάξει από κάθε ευθύνη για αποζημίωση ή να αποφασίσει τη μη ενάσκηση της εταιρικής αγωγής.

Έτσι όμως, όταν δηλ. δεν αποκαθίσταται η ζημία της εταιρικής περιουσίας, ζημιώνονται έμμεσα οι εταίροι, ενδεχομένως και οι εταιρικοί δανειστές, σε περίπτωση που η εταιρική περιουσίας δεν επαρκεί για την ικανοποίησή τους.

Ο ν. 3190 έλαβε υπόψη το συμφέρον των προσώπων αυτών (σε μεγαλύτερο βαθμό από ότι ο Κ.Ν. 219/1920 περί Α.Ε.) και επεξέτεινε την ευθύνη των διαχειριστών απέναντι στους εταιρικούς δανειστές (άρθρο 26 παρ. 1). Πράγματι κατά τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 26, εφόσον η συνέλευση των εταίρων αποφασίσει τη μη έγερση κατά των διαχειριστών της εταιρικής αγωγής ή δεν έλαβε απόφαση επ' αυτού μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα (ή σε αδυναμία λήψης αποφάσεως, όπως στη διμελή εταιρεία), κάθε εταίρος και κάθε τρίτος μπορούν να ασκήσουν τη εταιρική αγωγή με αίτημα την καταβολή αποζημίωσης στην εταιρεία. Αντίθετα η διάταξη του άρθρου 26 δεν δημιουργεί προσωπική ευθύνη των διαχειριστών για τα εταιρικά χρέη, για τα οποία οι διαχειριστές δεν ευθύνονται.

32. Δηλαδή: ο καθένας είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει στον ζημιωθέντα ολόκληρη την αποζημίωση που αποφάσισε το δικαστήριο και μετά την αναζητά στρεφόμενος εναντίον των άλλων.

Εξαιρέση υπάρχει για εταιρικά χρέη έναντι των ασφαλιστικών φορέων, του Δημοσίου (Εφορία) και όταν υπογράψουν επιταγές που δεν πληρώθηκαν.

Η αξίωση της εταιρείας κατά των διαχειριστών παραγράφεται μεταξύ πενταετία (άρθρο 26 παρ.2 εδ. 2). Απαγορεύεται στον διαχειριστή η άσκηση πράξεων ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα δεν δικαιούται ο διαχειριστής να ενεργεί για δικό του ή λογαριασμό άλλου πράξεις που ανάγονται στον σκοπό της εταιρείας ούτε να είναι εταίρος σε ή σε ή Ε.Π.Ε., η οποία επιδιώκει τον ίδιο σκοπό, εκτός αν η συνέλευση των εταίρων συναίνεση με ομόφωνη απόφαση της (άρθρο 20 παρ. 1).

Σε περίπτωση που διαχειριστής παραβεί την απαγόρευση αυτή η εταιρεία έχει κάθε δικαίωμα για αποζημίωση ή υποκατάσταση στη σύμβαση που κατάρτισε με τρίτο (άρθρο 20 παρ. 3). Οι απαιτήσεις της εταιρείας υπόκεινται σε ειδική βραχυπρόθεσμη παραγραφή (άρθρο 20 παρ. 4)³³ Οι διαχειριστές υπέχουν και ποινική ευθύνη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60 (άρθρο 23 παρ.3). Στο συγκεκριμένο άρθρο γίνεται απαρίθμηση των ποινικώς κολάσιμων συμπεριφορών που εμπίπτουν στο άρθρο 458 του Ποινικού Κώδικα.

3.3. ΟΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ

Υποχρέωση λειτουργίας τρίτου εταιρικού οργάνου. των ελεγκτών, υπέχουν μόνο οι «μεγάλες» Ε.Π.Ε., όσες δηλ. υπερβαίνουν τα αριθμητικά όρια των δυο από τα τρία κριτήρια της παρ. 6 άρθρο 42^a Κ.Ν. 2190/1920 (άρθρο 23 παρ. 2). Στην περίπτωση αυτή η τακτική συνέλευση των εταίρων εκλέγει ως ελεγκτή έναν τουλάχιστον ορκωτό λογιστή. Ο διορισμός των ελεγκτών υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 36, 37 και 43^a του Κ.Ν. 2190/1920 (άρθρο 23 παρ.1) .

33. Συγκεκριμένα: «οι απαιτήσεις της εταιρείας παραγράφονται μετά εξήκοντα μήνες αφ' ης ανεκοινώθησαν εις την συνέλευσιν των εταίρων αι ως άνω πράξεις, εν πάση δε περιπτώσει μετά πέντε έτη αφ' ης ετελέσθησαν».

4. ΕΤΑΙΡΟΣ & ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΕΡΙΔΑ

4.1. ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Τα δικαιώματα των εταίρων της ΕΠΕ διακρίνονται σε περιουσιακά δικαιώματα και σε δικαιώματα διοικητικού χαρακτήρα. Αναλυτικότερα:

4.1.1. ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

- Να ασκούν τη διαχείριση των υποθέσεων της ΕΠΕ (άρθρο 16),
- Να ασκούν έλεγχο και να λαμβάνουν, κατά το πρώτο δεκαήμερο από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου, γνώση αυτοπροσώπως ή με αντιπρόσωπο σχετικά με την πορεία των εταιρικών υποθέσεων καθώς και αν εξετάζουν τα βιβλία και τα έγγραφα της εταιρείας όπως και με τις δικές τους δαπάνες να λαμβάνουν αποσπάσματα από το βιβλίο των εταίρων και από το βιβλίο πρακτικών των συνελεύσεων. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να περιοριστεί με διάταξη της εταιρικής σύμβασης (άρθρο 34),
- Να συγκαλούν τακτική συνέλευση των εταίρων σε περίπτωση αδράνειας των διαχειριστών (άρθρο 10 παρ. 3 σε συνδυασμό με άρθρο 11 παρ.2),
- Να εγείρουν την εταιρική αγωγή κατά των διαχειριστών (άρθρο.26),
- Να προσβάλλουν αποφάσεις της συνέλευσης (άρθρο 15 αρ.1).
- Να ψηφίζουν στη συνέλευση των εταίρων (άρθρο 12).
- Δεν αποκλείεται από το νόμο να προβλεφθεί στην εταιρική σύμβαση το δικαίωμα των εταίρων να εξέλθουν από την ΕΠΕ (άρθρο 33 παρ.1). Το δικαίωμα εξόδου μπορεί να ασκήσει ο εταίρος εφόσον συντρέχει σπουδαίος λόγος ύστερα από δικαστική απόφαση (άρθρο 33 παρ.2). Εξάλλου σε περίπτωση μεταβολής του αντικείμενου της επιχείρησης, ο διαφωνών εταίρος μπορεί να εξέλθει από την εταιρεία (άρθρο 39).

Στο νόμο προβλέπονται τα παρακάτω δικαιώματα της μειοψηφίας των εταίρων :

- εταίροι που εκπροσωπούν το ένα δέκατο του εταιρικού κεφαλαίου έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν τη λύση της εταιρείας με δικαστική απόφαση (άρθρο 44 παρ. 1 περ. γ),
- εταίροι που εκπροσωπούν το ένα εικοστό του εταιρικού κεφαλαίου έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν τη σύγκληση εκτάκτου συνελεύσεως (άρθρο 11 παρ.1) και αν οι διαχειριστές δεν συγκαλέσουν τη συνέλευση εντός είκοσι ημερών από την επίδοση της αίτησης, έχουν οι εν λόγω εταίροι τη δυνατότητα να συγκαλέσουν τη συνέλευση ύστερα από ιδιωτική απόφαση (άρθρο 11 παρ. 2),
- εταίροι που εκπροσωπούν το ένα δέκατο του εταιρικού κεφαλαίου μπορούν να ζητήσουν ανάκληση των εκκαθαριστών (άρθρο 47 παρ. 4).

4.1.2. ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΗΣ ΦΥΣΗΣ

Προβλέπεται δικαίωμα των εταίρων στα κέρδη της εταιρείας. Πιο συγκεκριμένα, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη στην εταιρική σύμβαση, τα καθαρά κέρδη που προκύπτουν από τον ετήσιο ισολογισμό διανέμονται στους εταίρους ανάλογα με το ύψος των εισφορών τους, δηλαδή ανάλογα με τη συμμετοχή του καθενός στο κεφάλαιο της εταιρείας (άρθρο 35 παρ.1). Συνεπώς η απαίτηση των εταίρων για τη διανομή των κερδών γεννιέται μετά τη λήψη απόφασης από τη συνέλευση σχετικά με την έγκριση του ισολογισμού όσο και σχετικά με τη διάθεση των κερδών. Σε περίπτωση που διανεμηθήκαν στους εταίρους κέρδη μη πραγματικά, οι εταίροι που τα έλαβαν οφείλουν να τα επιστρέψουν. Εναντίον τους μπορεί να ασκηθεί αγωγή μέσα σε πέντε χρόνια από την καταβολή των μη πραγματικών κερδών. Να σημειωθεί ότι από τα καθαρά κέρδη που προκύπτουν από τον ετήσιο ισολογισμό αφαιρείται το ένα εικοστό για αν σχηματιστεί αποθεματικό κεφάλαιο (άρθρο 24)³⁴. Οι εταίροι έχουν δικαίωμα στο προϊόν της εκκαθάρισης, μετά την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης και την κατάρτιση από τους εκκαθαριστές του τελικού ισολογισμού, διανέμεται από αυτούς το προϊόν της εκκαθάρισης της εταιρικής περιουσίας στους εταίρους ανάλογα με τη μερίδα συμμετοχής του κάθε εταίρου (άρθρο 50). Σε περίπτωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου, κάθε εταίρος μπορεί να προβεί σε ανάληψη του νέου κεφαλαίου με έγγραφη δήλωσή του προς την εταιρεία, και μάλιστα, αν δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη στην εταιρική σύμβαση, έχει δικαίωμα προτιμήσεως στην ανάληψη των νέων εταιρικών μεριδίων κατά λόγο της συμμετοχής του πριν από την αύξηση του κεφαλαίου (άρθρο 40 παρ. 2 και 3). Σε περίπτωση εξόδου εταίρου από την εταιρεία, καταβάλλεται σε αυτόν η αξία της μερίδας συμμετοχής του, η οποία προσδιορίζεται με απόφαση του Προέδρου Πρωτοδικών.

34. Ετησίως αφαιρείται το εικοστόν τουλάχιστον των καθαρών κερδών προς σχηματισμόν αποθεματικού. Η αφαίρεσις αυτή πάυει ούσα υποχρεωτικά όταν το αποθεματικόν φθάση το εν τρίτον του κεφαλαίου

4.2. ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Οι εταίροι έχουν τη βασική υποχρέωση να καταβάλλουν τις εισφορές τους κατά την ίδρυση της εταιρείας. Επιπλέον στο νόμο προβλέπεται:

- Η υποχρέωση διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας σε περίπτωση κατά την οποία δεν έχει συντελεστεί ο διορισμός διαχειριστών σύμφωνα με το άρθρο ν. 3190/1955,
- Η υποχρέωση προώθησης του σκοπού της εταιρείας,
- Η υποχρέωση πίστης δηλαδή διενέργειας των αναγκαίων για την προστασίας των συμφερόντων της εταιρείας πράξεων καθώς και παράλειψης πράξεων ικανών να ζημιώσουν την εταιρεία.

Εξάλλου η εταιρική σύμβαση μπορεί να περιέχει διατάξεις που να επιβάλλουν στους εταίρους και άλλες υποχρεώσεις, όπως :

► Καταβολή συμπληρωματικών εισφορών για κάλυψη ζημιών που βεβαιωθήκαν στον ισολογισμό και εφόσον έχει λάβει απόφαση σχετικά η συνέλευση των εταίρων με πλειοψηφία $\frac{3}{4}$ των εταίρων που εκπροσωπούν τα $\frac{3}{4}$ του εταιρικού κεφαλαίου. Είναι υποχρεωτικό να προσδιορίζεται στην εταιρική σύμβαση το μέγεθος των εν λόγω εισφορών ενώ η καταβολή τους γίνεται από όλους τους εταίρους κατά λόγο της συμμετοχής του καθενός (άρθρο 36). Σε περίπτωση που εταίρος δεν εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή, αυτός αποκλείεται από την εταιρεία και διατάσσεται η εκποίηση του εταιρικού μεριδίου με απόφαση του Προέδρου Πρωτοδικών ύστερα από αίτηση που υποβάλλει η εταιρεία, κάθε διαχειριστής ή κάθε εταίρος (άρθρο 37).

► Εκπλήρωση παρεπόμενων παροχών που δεν αποτελούν εισφορές σε χρήμα ή είδος, όπως λ.χ. υποχρέωση δανειοδότησης της εταιρείας, υποχρέωση παροχής εργασίας, υποχρέωση ανάληψης εταιρικών μεριδίων σε περίπτωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου.

► Απαγόρευση ανταγωνισμού δηλαδή υποχρέωση να μην ενεργούν για δικό τους λογαριασμό ή λογαριασμό άλλου πράξεις που ανάγονται στο σκοπό της εταιρείας, να μην είναι εταίροι ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας ή εταίρος εταιρείας περιορισμένης ευθύνης που επιδιώκει τον ίδιο σκοπό, χωρίς απόφαση όλων των εταίρων. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται άμεσα από το νόμο στους διαχειριστές της εταιρείας και μπορεί να επεκταθεί με διάταξη της εταιρικής σύμβασης στους εταίρους (άρθρο 20 παρ.1 και 2).

4.3. Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο η εταιρεία με την περιουσία της (άρθρο 1 παρ. 1) και όχι οι εταίροι. μάλιστα έχει κριθεί ότι εταίρος μιας ΕΠΕ που έχει στην κατοχή του 90% των εταιρικών μεριδίων, ακόμα και αν θεωρηθεί ότι αποκτά την ιδιότητα του έμπορου, δεν υπέχει προσωπική ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας.

Κατ' εξαίρεση οι εταίροι ευθύνονται έναντι των εταιρικών δανειστών στις εξής περιπτώσεις:

- Οι εταίροι που είναι υπαίτιοι για την ακυρότητα της εταιρείας ευθύνονται απέναντι σε τρίτους και αναίτιους εταίρους εις ολόκληρον για κάθε ζημία που υπέστησαν λόγω της κήρυξης της ακυρότητας της εν λόγω εταιρείας (άρθρο 7 παρ. 5 εδ. 2),
- Σε περίπτωση κατά την οποία όλα τα εταιρικά μερίδια συγκεντρωθούν στα χέρια ενός εταίρου, ο εν λόγω μοναδικός εταίρος ευθύνεται απεριόριστα απέναντι στους εταιρικούς δανειστές σε περίπτωση αφερεγγυότητας της εταιρείας,
- Αν οι εταίροι δανειοδοτήσουν την εταιρεία, δεν αποκλείεται να επεκταθεί ο επιχειρηματικός κίνδυνος πέρα από το ποσό της εισφοράς.
- Οι εταίροι ευθύνονται και έναντι της εταιρείας για τη μη εκπλήρωση ή την πλημμελή εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το νόμο ή την εταιρική σύμβαση.

4.4. ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Μεταβολή στα πρόσωπα των εταιρών επιφέρει κατ' αρχήν η μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων την οποία θα εξετάσουμε στη συνέχεια. Μεταβολή όμως στα πρόσωπα των εταιρών επιφέρει και η αύξηση ή η μείωση του αριθμού των εταιρών η οποία είναι δυνατή και μάλιστα όχι μόνο λόγω αυξήσεως ή μειώσεως του εταιρικού κεφαλαίου, όπως στην Α.Ε. Να σημειωθεί πάντως ότι οποιαδήποτε μεταβολή στα πρόσωπα των εταιρών ή οποιαδήποτε αυξομείωση των εταιρικών μεριδίων υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρ. 8 (άρθρ. 31παρ.2), η δε μεταβολή σημειώνεται στο βιβλίο των εταιρών (άρθρ.25 αρ. 1).

4.4.1. ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Η αύξηση του αριθμού των εταιρών στην ΕΠΕ συνδυάζεται με αύξηση κεφαλαίου. Πρόκειται για την περίπτωση που τα νέα εταιρικά μερίδια αποκτούν τρίτοι μη εταίροι³⁵. Αύξηση του αριθμού των εταιρών μπορεί να προέλθει και από μεταβίβαση ορισμένων (όχι όλων) εταιρικών μεριδίων σε έναν ή περισσότερους τρίτους.

4.4.2. ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Μείωση του αριθμού των εταίρων επέρχεται και σε περίπτωση εξόδου ή αποκλεισμού εταίρου.

Πιο συγκεκριμένα:

4.4.2.1 ΕΞΟΔΟΣ ΕΤΑΙΡΟΥ

Κάθε εταίρος έχει από τον νόμο δικαίωμα εξόδου από την εταιρεία. Προϋπόθεση ασκήσεως του δικαιώματος αυτού είναι η ύπαρξη σπουδαίου λόγου και η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, με την οποία προσδιορίζεται η αξία της μερίδας συμμετοχής του εξερχόμενου (άρθρ. 33 παρ. 2). Σπουδαίος λόγος υπάρχει, όταν η συνέχιση της εταιρείας είναι για λόγους αντικειμενικούς (π.χ. μη αποδοτικότητα της επιχείρησης) ή υποκειμενικούς (π.χ. αδυναμία εκπληρώσεως εταιρικών υποχρεώσεων λόγω μακράς ασθένειας) δυσβάστακτη για τον εξερχόμενο εταίρο. Ειδική περίπτωση δικαιώματος εξόδου από τον νόμο προβλέπεται στο άρθρο 39.

Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1, αν ληφθεί απόφαση για μεταβολή του αντικειμένου της εταιρικής επιχειρήσεως (όχι του εταιρικού σκοπού), οι εταίροι που διαφώνησαν, έχουν δικαίωμα να εξέλθουν από την εταιρεία, εφόσον δηλώσουν τούτο εγγράφως μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης. Ρήτρα του καταστατικού, η οποία αποκλείει το δικαίωμα εξόδου ή ρυθμίζει διαφορετικά τις προϋποθέσεις καταβολής της αξίας των εταιρικών μεριδίων, είναι άκυρη. Με διάταξη στο αρχικό καταστατικό (άρθρο 6 παρ. 3), ή στο τροποποιημένο με ομόφωνη απόφαση) μπορεί να διευρυνθεί το δικαίωμα εξόδου, ώστε να επιτρέπεται η έξοδος, όταν συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις (οι οποίες δηλ. δεν είναι ανάγκη να στοιχειοθετούν σπουδαίο λόγο³⁵).

Στην περίπτωση αυτήν η έξοδος επέρχεται με απλή δήλωση του εταίρου, χωρίς να απαιτείται δικαστική απόφαση.

35. Αντίθετα αποκλείεται η είσοδος νέων εταίρων με σύμβαση προσλήψεως και τροποποίηση του καταστατικού όπως στις προσωπικές εταιρίες.

36. Το καταστατικόν δύναται να περιλαμβάνη διατάξεις περί δικαιώματος των εταίρων όπως εξέλθωσι της εταιρείας, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, άρθρ. 33 παρ. 1.

4.4.2.2. ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΟΥ

Αποκλεισμός εταίρου από την εταιρεία επιτρέπεται με τις εξής προϋποθέσεις:

- Ύπαρξη σπουδαίου λόγου. Σπουδαίος λόγος υπάρχει, όταν η συνέχιση της εταιρείας με τον εταίρο είναι λόγω της (υπαίτιας ή μη) συμπεριφοράς του δυσβάστακτη για τους λοιπούς εταίρους, ώστε να κινδυνεύει η υπόσταση ή η ομαλή λειτουργία της εταιρείας.
- Απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, η οποία λαμβάνεται με τη συνήθη πλειοψηφία. Στη ψηφοφορία δεν μετέχει και δεν συνυπολογίζεται ο υπό αποκλεισμό εταίρος.
- Απόφαση του δικαστηρίου, το οποίο, εφόσον συντρέχει η προηγούμενη προϋπόθεση, επιλαμβάνεται ύστερα από αίτηση του διαχειριστή ή οποιουδήποτε εταίρου. Η διάταξη του άρθρ. 33 παρ. 3 δεν είναι αναγκαστικό δίκαιο, ώστε το αρχικό καταστατικό μπορεί να προβλέψει συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνιστούν λόγους αποκλεισμού ή και να ορίσει ότι δεν απαιτείται απόφαση για τον αποκλεισμό.
- Ειδική περίπτωση αποκλεισμού ρυθμίζει το άρθρο 37 σε περίπτωση μη καταβολής συμπληρωματικών εισφορών.

4.4.2.3. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΩΝ Η ΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Οι κατά οποιονδήποτε τρόπο εξερχόμενοι ή αποκλειόμενοι εταίροι έχουν απαίτηση κατά της εταιρείας να τους καταβληθεί η αξία της μερίδας συμμετοχής τους. Ο νόμος συνδέει πάντοτε την καταβολή της αξίας της μερίδας συμμετοχής με μείωση του κεφαλαίου (άρθρ. 43 παρ. 1, 41 παρ. 2) η αξία δηλ. της μερίδας συμμετοχής καταβάλλεται από την εταιρική περιουσία , η οποία μειώνεται αντίστοιχα.

Κατά τα λοιπά, σε κάθε περίπτωση εξόδου ή αποκλεισμού, ισχύει η εξής διαδικασία;

Το δικαστήριο προσδιορίζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων την πραγματική αξία της μερίδας συμμετοχής του εξερχόμενου ή αποκλειόμενου εταίρου (Άρθρα 33, 39 σε συνδ. με άρθρο 29 παρ. 1 και 4). Στη συνέχεια τροποποιείται το καταστατικό λόγω μείωσης του εταιρικού κεφαλαίου και μόνο τότε επιτρέπεται η καταβολή της αξίας της μερίδας συμμετοχής.

Επειδή η προηγούμενη μείωση κεφαλαίου είναι προϋπόθεση για τη γένεση της απαίτησης των εξερχόμενων ή αποκλειόμενων εταίρων για καταβολή της αξίας της μερίδας συμμετοχής τους.

ο νόμος αντιμετωπίζει την περίπτωση αδράνειας της εταιρείας ως προς τη λήψη απόφασης για τη μείωση του κεφαλαίου.

Έτσι, αν μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την κοινοποίηση προς την εταιρεία της απόφασης του δικαστηρίου, με την οποία προσδιορίζεται η αξία της μερίδας συμμετοχής, δεν ληφθεί απόφαση για μείωση του κεφαλαίου ή αν μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα δεν ακολουθήσουν οι κατά το άρθρο 42 διατυπώσεις μειώσεως κεφαλαίου, ο εξερχόμενος ή αποκλειόμενος εταίρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο τη λύση της εταιρείας (άρθρ. 43 παρ. 2). Πάντως οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 άρθρ. 43 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση σύγχρονης με τη μείωση αύξησης κεφαλαίου κατά ίσο τουλάχιστον ποσό προς το ποσό της μείωσης (άρθρ. 43 παρ. 3).

Η διαδικασία που αναφέρθηκε πιο πάνω δεν είναι αναγκαστικό δίκαιο. Έτσι, ο τρόπος υπολογισμού της αξίας της μερίδας συμμετοχής μπορεί να καθορίζεται από το καταστατικό (π.χ. βάσει του τελευταίου ισολογισμού), δηλ. χωρίς δικαστική μεσολάβηση. Εξάλλου δεν είναι υποχρεωτική η καταβολή της αξίας της μερίδας συμμετοχής του εξερχόμενου ή αποκλειόμενου από τη δεσμευμένη εταιρική περιουσία, οπότε δεν θα απαιτείται μείωση κεφαλαίου. Έτσι η εταιρεία μπορεί να καταβάλει την αξία αυτή από κέρδη ή αποθεματικά, οπότε βέβαια απαιτείται ανακατανομή των εταιρικών μεριδίων μεταξύ των υπολοίπων εταίρων. Ακόμα και η απώλεια (εξαφάνιση) των εταιρικών μεριδίων δεν είναι αναπόφευκτη συνέπεια της εξόδου ή του αποκλεισμού. Τούτο συμβαίνει, όταν προσφέρονται άλλοι εταίροι να εξαγοράσουν τα μερίδια του εξερχόμενου ή αποκλειόμενου.

4.5. ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΜΕΡΙΔΑΣ

Για τη μεταβίβαση των μεριδίων απαιτείται η σύναψη σύμβασης η οποία καταρτίζεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8 ν. 3190/1955 (καταχώρηση στο βιβλίο εταιριών του αρμοδίου πρωτοδικείου, δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης).

Το εν λόγω συμβολαιογραφικό έγγραφο πρέπει να περιλαμβάνει και το όνομα, το επάγγελμα, την κατοικία και την ιθαγένεια του προσώπου προς το οποίο γίνεται η μεταβίβαση. Η εν λόγω μεταβίβαση επάγεται αποτελέσματα ως προς την εταιρεία μόνο αφού γίνει η εγγραφή στο βιβλίο των εταίρων (άρθρο 28 παρ. εδ. 1).

Έχει κριθεί ότι η εξαγορά των εταιρικών μεριδίων γίνεται κατά την πραγματική τους αξία την οποία προσδιορίζει το μονομελές πρωτοδικείου. σε περίπτωση κατά την οποία δεν έχει επέλθει συμφωνία σχετικά με την αξία εξαγοράς τους.

Δεν μπορεί να απαγορευτεί με διάταξη της εταιρικής σύμβασης η μεταβίβαση του εταιρικού μεριδίου εξαιτίας θανάτου (άρθρο 29 παρ. 1 εδ. 1). Έτσι τα εταιρικά μερίδια εταίρου που πέθανε αποτελούν αντικείμενο κληρονομικής διαδοχής και η εταιρεία συνεχίζεται μεταξύ των εταίρων που απομένουν και των κληρονόμων του αποβιώσαντος εταίρου.

Πρέπει να διευκρινιστεί ότι, ενώ δεν είναι αναγκαία η κατάρτιση συμβολαιογραφικού έγγραφου προκειμένου να συντελεστεί η μεταβίβαση εξαιτίας θανάτου, εντούτοις απαιτείται η τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας του άρθρου 8 Ν. 3190/1955. Ο κληρονόμος ή κληροδόχος οφείλει να καταθέσει αίτηση προς τον Γραμματέα του πρωτοδικείου με την οποία να ζητεί να καταχωριστεί στο ειδικό βιβλίο εταιριών περιορισμένης ευθύνης η μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων υποβάλλοντας τα αναγκαία για τη νομιμοποίησή του έγγραφα.

Στην εταιρική σύμβαση είναι δυνατότητα να περιλαμβάνεται διάταξη σύμφωνα με την οποία το εταιρικό μερίδιο του αποθανόντος εταίρου θα εξαγοράζεται από πρόσωπο που υποδεικνύει η εταιρεία (άρθρο 29 παρ. 1 εδ. 2).

Γίνεται δεκτό ότι τα εταιρικά μερίδια μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο του εμπράγματος δικαιώματος της επικαρπίας και του ενεχύρου. Εξάλλου είναι δυνατή η μεταβίβαση από έναν εταίρο ολόκληρης της μερίδας συμμετοχής του σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων.

Επιτρέπεται η κατάσχεση εταιρικών μεριδίων μόνο ύστερα από άδεια του Προέδρου των Πρωτοδικών (άρθρο 30 παρ. 1). Τα μερίδια μπορούν να κατασχεθούν από τους ατομικούς δανειστές του εταίρου, στον οποίο ανήκουν, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1022 επόμενα του Κώδικα Πολίτικης Δικονομίας προκειμένου να ικανοποιηθούν απαιτήσεις των εν λόγω δανειστών κατά του εταίρου αυτού.

Τα εταιρικά μερίδια είναι δεκτικά κατασχέσεως ακόμα κι αν στην εταιρική σύμβαση ορίζεται ότι δεν είναι δυνατή η μεταβίβασή τους.

Σε περίπτωση κατά την οποία εταιρικό μερίδιο περιέλθει σε εταίρο αυξάνει αναλόγως ο αριθμός των μεριδίων αυτού. Για τη μεταβολή που συντελείται στο πρόσωπο των εταίρων λόγω της μεταβίβασης του εταιρικού μεριδίου καθώς και για την αύξηση ή μείωση του αριθμού των εταιρικών μεριδίων πρέπει να τηρηθούν οι διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8 (άρθρο 31).

Οι τυπικές προϋποθέσεις μεταβίβασης εταιρικού μεριδίου είναι:

- Σύνταξη συμβολαιογραφικού εγγράφου.
- Κατάθεση του συμβολαιογραφικού εγγράφου στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου της έδρας της εταιρείας, αφού προηγουμένως ακολουθεί η γνωστή διαδικασία μέσω Δ.Ο.Υ. Ταμείου Νομικών, Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων και Επιμελητηρίου
- Δημοσίευση της περίληψης της Φ.Ε.Κ.
- Μετά την παραλαβή του επικυρωμένου αντιγράφου του Καταστατικού και της περίληψης αυτού από τη Γραμματεία του Πρωτοδικείου της έδρας, το επικυρωμένο αντίγραφο κρατείται από την εταιρεία για τις ανάγκες της (Δ.Ο.Υ., τράπεζες κ.λπ.) και η περίληψη αποστέλλεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τ.Α.Ε. και Ε.Π.Ε.), μαζί με το παράβολο που καταβάλλεται σε οποιαδήποτε Δ.Ο.Υ. και με την απόδειξη των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο Εθνικό Τυπογραφείο (Τ.Α.Π.Ε.Τ.).
- Καταχώρηση της σύμβασης μεταβίβασης του εταιρικού μεριδίου από τον διαχειριστή της εταιρείας στο βιβλίο των εταίρων. Η καταχώρηση στο βιβλίο των εταίρων είναι απαραίτητη διότι από τη στιγμή αυτή ο εταίρος αρχίζει να αποκτά τα δικαιώματα του εταίρου έναντι της εταιρείας άνευ της οποίας δεν νομιμοποιείται και κατά συνέπεια δεν μπορεί να ζητήσει σύγκληση Γενικής Συνέλευσης, ούτε να παραστεί και να ψηφίσει σ' αυτήν κ.λπ.
- Ένα άλλο ζήτημα που προκύπτει κατά τη μεταβίβαση του εταιρικού μεριδίου είναι αν χρειάζεται ή όχι, η τροποποίηση της εταιρικής σύμβασης (καταστατικό) κάθε φορά που λαμβάνει χώρα μεταβίβαση. Σύμφωνα με την παρ. 2 εδ. α και ε του άρθρου 6 του ν. 3190/1955, το Καταστατικό πρέπει να περιέχει το όνομα, το επώνυμο, το επάγγελμα, την κατοικία και την ιθαγένεια, τη μερίδα συμμετοχής και τα εταιρικά μερίδια των εταίρων, και τούτο για να μπορούν να πληροφορούνται ευχερώς οι τρίτοι για τα πρόσωπα που ασκούν επιρροή στη λειτουργία και τη δράση της εταιρείας. Τα στοιχεία όμως αυτά, αφενός μεν τα περιέχει υποχρεωτικά η πράξη της μεταβίβασης του εταιρικού μεριδίου, αφετέρου δε δημοσιεύονται στο Φ.Ε.Κ. και καταχωρούνται στα βιβλία του Πρωτοδικείου της έδρας της εταιρείας με παράλληλη καταχώρηση του νέου εταίρου στο βιβλίο των εταίρων της εταιρείας.
- Κατά συνέπεια, για τον λόγο αυτό δεν αξιώνει η διάταξη του άρθρου 28 του ν. 3190/1955 να τηρηθούν οι διατυπώσεις της τροποποίησης του Καταστατικού στην περίπτωση της μεταβίβασης εταιρικού μεριδίου, εκτός αν υπάρχει ρητή πρόβλεψη στο καταστατικό ότι πρέπει να συναινέσουν όλοι οι εταίροι για τη μεταβίβαση αυτού,

οπότε πρέπει να παραστούν στη σύνταξη της πράξης μεταβίβασης, να συναινέσουν και να το προσυπογράψουν.

Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι σκόπιμο είναι, όπως σε κάθε μεταβίβαση εταιρικού μεριδίου, να έχουμε τροποποίηση του καταστατικού με παράλληλη κωδικοποίηση αυτού, για την καλύτερη και αποτελεσματικότερη διεξαγωγή των εργασιών της εταιρείας μετά των συμβαλλομένων τρίτων.

5. ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΕ

5.1. ΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΕ

Το άρθρο 44 παρ. 1 του νόμου περί Ε.Π.Ε. προβλέπει τους εξής λόγους λύσεως.

- 1 Πάροδος του χρόνου διάρκειας της εταιρείας σύμφωνα με το καταστατικό. Ο λόγος αυτός δεν προβλέπεται στο άρθρο 44. Ωστόσο όμως το στοιχείο της διάρκειας της εταιρείας ανήκει στο ελάχιστο περιεχόμενο του καταστατικού³⁷. Η συνέλευση των εταίρων πάντως μπορεί με τροποποίηση του καταστατικού να αποφασίσει την παράταση της διάρκειας της εταιρείας (άρθρο 14 παρ. 2 ε'). Ειδικώς προβλέπεται από τον νόμο ότι ναι μεν η απαγόρευση, η πτώχευση ή ο θάνατος εταίρου δεν αποτελούν λόγους λύσεως της εταιρείας αλλά ότι το καταστατικό μπορεί να αναγάγει τα γεγονότα αυτά σε λόγους λύσεως (άρθρ. 44 παρ. 3). Αντίθετα δεν προβλέπεται από τον νόμο η δυνατότητα συνέχισης της εταιρείας με τους λοιπούς εταίρους. Επίσης σιωπηρή παράταση αποκλείεται.
- 2 Απόφαση της συνέλευσης για πρόωγη λύση, η οποία λαμβάνεται με την αυξημένη πλειοψηφία του άρθρου 38 παρ. 1, εκτός αν το καταστατικό απαιτεί ακόμη μεγαλύτερη.
- 3 Κήρυξη της εταιρείας σε κατάσταση πτωχούσεως.
- 4 Ειδικό λόγο λύσεως αποτελεί η λύση με δικαστική απόφαση, προφανώς τελεσιδική, ένεκα σπουδαίου λόγου ύστερα από αίτηση εταίρου ή εταίρων, τα εταιρικά μερίδια των οποίων εκπροσωπούν το ένα δέκατο του εταιρικού κεφαλαίου. Ο σπουδαίος λόγος πρέπει κατά βάση να αναφέρεται στις σχέσεις της εταιρείας και όχι στο πρόσωπο των εταίρων (όπως π.χ. στο ότι ορισμένος εταίρος δεν εκπληρώνει παρελόμενες παροχές), αφού η εκπλήρωση του εταιρικού σκοπού δεν εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος (όπως στις προσωπικές εταιρίες) από το πρόσωπο των εταίρων, εκτός αν στη συγκεκριμένη περίπτωση τα προσωπικά στοιχεία παίζουν πρωτεύοντα ρόλο. Έτσι σπουδαίο λόγο λύσεως της εταιρείας αποτελεί η πραγματοποίηση ή η αδυναμία πραγματοποιήσεως του εταιρικού σκοπού, η μη αποδοτικότητα της εταιρείας, η μόνιμη αδυναμία λειτουργίας των εταιρικών οργάνων. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι η αγωγή για τη λύση της εταιρείας μπορεί να ασκηθεί μόνο σε περίπτωση που δεν υπάρχει άλλος

³⁷ βλέπε άρθρο 6 παρ. 2 ζ'.

τρόπος άρσης του αδιεξόδου. π.χ. η αδυναμία επιτεύξεως του εταιρικού σκοπού ή η καταγγελία της εταιρείας

Υπάρχουν και άλλοι λόγοι λύσεως, οι οποίοι αναφέρονται σε άλλες διατάξεις:

- Σε περίπτωση απώλειας του $\frac{1}{2}$ της εταιρικής περιουσίας, οι διαχειριστές οφείλουν να συγκαλέσουν τη συνέλευση των εταίρων, η οποία θα αποφασίσει τη λύση της εταιρείας ή τη μείωση του εταιρικού κεφαλαίου, πάντως όχι κάτω από το ποσό των 2.250,00 ευρώ. (το ήμισυ του ελάχιστου που απαιτεί ο νόμος). Αν οι διαχειριστές δεν συγκαλέσουν τη συνέλευση μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα ή αν η συνέλευση δεν λάβει απόφαση, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο τη λύση της εταιρείας (άρθρο 45 παρ.2)³⁸.
- Η εταιρεία μπορεί να λυθεί δικαστικώς και ύστερα από αίτηση του εξερχόμενου ή αποκλειόμενου εταίρου με τις προϋποθέσεις του άρθρου 43 παρ. 2³⁹. Ακόμα η συγχώνευση της εταιρείας εξαφανίζει τη συγχωνευόμενη εταιρεία (άρθρα 54 και 55 του ν . 3190/1955).
- Το αρχικό καταστατικό (άρθρο 6 παρ. 3, ή το τροποποιημένο με ομοφωνία) μπορεί να προβλέπει και άλλους λόγους λύσεως (άρθρο 44 παρ. 1 α')⁴⁰. Να σημειωθεί ότι η λύση της εταιρείας υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρ. 8 (άρθρο 44 παρ.4)⁴¹. Επίσης χρήζει μνείας και το γεγονός ότι ο νόμος δεν ρυθμίζει τη δυνατότητα επαναλειτουργίας («αναβίωσης») της εταιρείας που λύθηκε. Δεδομένου όμως ότι δεν απαγορεύει ρητώς κάτι τέτοιο, μπορεί να εφαρμοσθεί αναλογικά το άρθρο 47^α παρ. 4 του Κ.Ν. 2190/1920 περί Α.Ε.

38. Και η απόφαση αυτή της συνελεύσεως πρέπει να περιβληθεί τον συμβολαιογραφικό τύπο και να υποβληθεί στις διατυπώσεις δημοσιότητας, διότι συνιστά περίπτωση πρόωρης λύσεως

39. Εάν δεν ληφθή απόφασις υπό της συνελεύσεως περί μειώσεως του εταιρικού κεφαλαίου, εντός δέκα ημερών από της κοινοποιήσεως προς την εταιρείαν της προσδιοριζούσης την αξίαν της μερίδος συμμετοχής του εξερχομένου εταίρου αποφάσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών, ή εάν δεν ακολουθήση εντός ευλόγου χρόνου, η εν άρθρω 42 αναγραφόμενη διαδικασία, ο εξερχόμενος εταίρος δύναται να ζητήσει παρά του Δικαστηρίου την λύσιν της εταιρείας.

40. Η εταιρεία λύεται: α) Κατά πάσαν υπό του νόμου ή υπό του καταστατικού προβλεπομένην περίπτωσιν. β) Δι' αποφάσεως της.

41. Μόνο από τη συντέλεση των διατυπώσεων αυτών επάγεται η λύση αποτελέσματα απέναντι στους τρίτους ΠολΠΑ 665/71, ΕΕμπΔ 1971, 370

5.2 Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΕ

Οι βασικοί κανόνες εκκαθάρισεως της Α.Ε. ισχύουν και στην Ε.Π.Ε. Όταν λυθεί η εταιρεία για οποιονδήποτε λόγο –όχι όμως και σε περίπτωση κηρύξεώς της σε κατάσταση πτωχεύσεως, διότι τότε εφαρμόζεται η πτωχευτική διαδικασία– ακολουθεί το στάδιο της εκκαθάρισεως. Κατά την εκκαθάριση διατηρείται η έδρα της εταιρείας και η επωνυμία της, στην οποία, όμως, πρέπει να προστεθούν από κάτω ή παραπλεύρως οι λέξεις «υπό εκκαθάριση⁴²», για να προστατεύονται όσοι θα συναλλαγούν με την εταιρεία (46 παρ. 1 εδ. Β Ν. 3190/1955).

Οι διαχειριστές από τη λύση της εταιρείας υποχρεούνται να μην ενεργούν πράξεις αυτής, εκτός αν υπάρχει κίνδυνος ζημιάς από την αναβολή της πράξης (46 παρ. 2 Ν. 3190/1955). Επίσης, πρέπει να παραδώσουν τα βιβλία και τ' άλλα έγγραφα της εταιρείας στους εκκαθαριστές. Ο διορισμός και η για οποιοδήποτε λόγο παύση της εξουσίας των εκκαθαριστών με τα στοιχεία της ταυτότητάς τους, υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας που ορίζει ο νόμος (47 παρ.5 Ν. 3190/1955).

5.2.1 ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΩΝ

Η εκκαθάριση γίνεται από τους διαχειριστές. Αυτοί είναι εκκαθαριστές από το νόμο (47 παρ. 1 ν. 3190/1955). Μπορεί, όμως, να διορίζονται εκκαθαριστές με το καταστατικό ή να προβλέπεται ο τρόπος του διορισμού (47 παρ. 1). Επίσης, εκκαθαριστές μπορεί να διορίσει η συνέλευση των εταίρων (47 παρ. 1). Εκκαθαριστές είναι δυνατό να διορισθούν οι εταίροι ή και τρίτοι (συνήθεις είναι λογιστές)

5.2.2 ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΩΝ

1. Οι εκκαθαριστές που διορίσθηκαν με το καταστατικό της εταιρείας, ανακαλούνται με απόφαση του δικαστηρίου μόνο για σπουδαίο λόγο και εφόσον πήρε σχετική απόφαση η συνέλευση των εταίρων (47 παρ. 2 Ν. 3190/1955). Σ' επείγουσες περιπτώσεις αποφασίζει το δικαστήριο.

2. Οι εκκαθαριστές, που ορίζονται από το νόμο, δηλαδή οι διαχειριστές, ανακαλούνται με απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, οποτεδήποτε (47 παρ. 3 ν. 3190/1955).

42. Η φράση τίθεται στην εταιρική σφραγίδα, στα τιμολόγια και σε όλα τα προβλεπόμενα από τον Κ.Β.Σ. έγγραφα της εταιρείας.

3. Οι εκκαθαριστές που διορίστηκαν από τη συνέλευση των εταίρων ανακαλούνται, οποτεδήποτε με απόφαση της συνέλευσης (47 παρ. 3 Ν. 3190/1955) μπορεί, επίσης, να τους ανακαλέσει το δικαστήριο μόνο για σπουδαίο λόγο, ύστερα από αίτηση ενός ή πολλών εταίρων, οι οποίοι εκπροσωπούν τουλάχιστο το 1/10 του εταιρικού κεφαλαίου (47 παρ. 4 εδ. α ν. 3190/1955). Σ' επείγουσες περιπτώσεις αποφασίζει το δικαστήριο (47 παρ. 4 εδ. α του ν. 3190/1955).

4. Η ανάκληση των εκκαθαριστών καταχωρείται και δημοσιεύεται κατά το νόμο (47 παρ. 5 ν. 3190/1955).

5.2.3. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΩΝ

1) Απογραφή και ισολογισμός: Όταν αρχίσει η εκκαθάριση της εταιρείας, υποχρεούνται οι εκκαθαριστές να κάνουν απογραφή της εταιρικής περιουσίας και να συντάξουν ισολογισμό, τον οποίον δημοσιεύουν, όπως ορίζει ο νόμος για τις δημοσιεύσεις των ισολογισμών (48 ν. 3190/1955).

2) Εκπροσώπηση και διοίκηση: Οι εκκαθαριστές εκπροσωπούν την εταιρεία και τη διοικούν, αντιπροσωπεύουν την εταιρεία δικαστικά και εξώδικα και ενεργούν κάθε πράξη της εταιρείας αναγκαία για την εκκαθάριση (49 ν. 3190/1955).

3) Τρόπος εκκαθάρισης: Αν δεν καθορίζεται στο καταστατικό διαφορετικά, η εκκαθάριση γίνεται απ' όλους τους εκκαθαριστές μαζί (49 παρ. 1 εδ. β ν. 3190/1955)

5.2.4. ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

Όταν τελειώσει η εκκαθάριση οι εκκαθαριστές καταρτίζουν τον τελικό ισολογισμό, που υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας που ορίζει ο νόμος. Στη συνέχεια, μοιράζουν το προϊόν της εκκαθάρισης της εταιρικής περιουσίας στους εταίρους, ανάλογα με τη μερίδα συμμετοχής κάθε εταίρου (50 ν. 3190/1955). Είναι δυνατό να μη γίνει εκκαθάριση, όταν το ενεργητικό της εταιρείας είναι σε μετρητά, και έχουν εισπραχθεί οι απαιτήσεις και έχουν εξοφληθεί τα χρέη.

Οι διατάξεις του νόμου για τη διαχείριση της εταιρείας εφαρμόζονται, αναλογικά, και για την εκκαθάριση, στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν ιδιαίτερες διατάξεις για την εκκαθάριση (46 παρ. 3 ν. 3190/1955).⁴³

43, Βλέπε Γ. Ε. Βελέντζας, «Επίτομο Εμπορικό Δίκαιο», Θεσσαλονίκη 1996, σελ. 112.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τα συμπεράσματα από τη σύμβαση σύστασης της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης είναι τα ακόλουθα:

- 1) Η Ε.Π.Ε. είναι μια κεφαλαιουχική εταιρεία με αρκετά προσωπικά στοιχεία, γεγονός που την κατατάσσει μεταξύ αφενός των προσωπικών εταιρειών και αφετέρου της ανώνυμης εταιρείας.
- 2) Ο αριθμός των Ε.Π.Ε., με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία, δείχνει ότι ο θεσμός της έχει γίνει αποδεκτός από τους συναλλασσόμενους.
- 3) Η Ε.Π.Ε. με δεδομένο ότι απαιτεί χαμηλού ύψους εταιρικό κεφάλαιο (μόνο 4.500,00 €) συνιστά μια οικονομικά προσιτή νομική μορφή του επιχειρείν. Έτσι σε περίπτωση αποτυχίας η οικονομική απώλεια δεν είναι μεγάλη.
- 4) Η διαδικασία σύστασής της Ε.Π.Ε. δεν είναι ιδιαίτερα χρονοβόρα και σε κάθε περίπτωση είναι ανάλογη εκείνης της ανώνυμης εταιρείας.
- 5) Η Ε.Π.Ε. τηρεί υποχρεωτικά λογιστικά βιβλία τρίτης κατηγορίας όπως η Α.Ε.
- 6) Κατά κανόνα οι εταίροι της Ε.Π.Ε. δεν ευθύνονται με την ατομική τους περιουσία για τα χρέη και τις υποχρεώσεις που δημιούργησε η εταιρεία.
- 7) Στον παραπάνω κανόνα δεν εμπίπτει ο εταίρος που είναι και διαχειριστής της Ε.Π.Ε., ο οποίος ευθύνεται και με την ατομική του περιουσία έναντι του Δημοσίου (Εφορία) και των Ασφαλιστικών φορέων (ΙΚΑ, ΟΑΕΕ κλπ.), όχι όμως έναντι άλλων δανειστών (προμηθευτών, πελατών).
- 8) Επίσης ευθύνεται ο οποιοσδήποτε με την ατομική του περιουσία (εταίρος, διαχειριστής, ή υπάλληλος της εταιρείας) εφόσον υπογράψει εταιρική επιταγή που τελικά δε πληρωθεί.
- 9) Ο τρόπος λήψης των αποφάσεων στην Ε.Π.Ε. απαιτεί την πλειοψηφία κεφαλαίου και προσώπων. Τούτο πρακτικά δυσχεραίνει τον εταίρο της πλειοψηφίας να υλοποιήσει τις αποφάσεις του, εφόσον για να ληφθεί απόφαση στην γενική συνέλευση απαιτείται και η πλειοψηφία των εταίρων. Στις Ε.Π.Ε. με δύο εταίρους αυτό πρακτικά σημαίνει ομοφωνία.
- 10) Το κόστος λειτουργίας της Ε.Π.Ε. είναι αυξημένο σε σχέση με την Α.Ε. και τις προσωπικές εταιρείες, διότι ο νόμος απαιτεί τη σύνταξη συμβολαιογραφικού εγγράφου για κάθε τροποποίηση του καταστατικού. Η μεταβίβαση της εταιρικής μερίδας εμπίπτει στον παραπάνω κανόνα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1.] Γιάννης Ε. Βελέντζας, «Επίτομο Εμπορικό Δίκαιο», Θεσσαλονίκη 1996.
- [2.] Λ.Ν. Γεωργακόπουλος, «Εγχειρίδιο Εμπορικού Δικαίου Τόμος Ι», Εκδόσεις, Π. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα 1996.
- [3.] Δημήτρης Ι. Ηλιόκαυτος και Χριστίνα Δ. Ηλιοκαύτου, «Πρακτικός οδηγός Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης», έκδοση δεύτερη αυξημένη και βελτιωμένη, Αθήνα 1997.
- [4.] Θανάσης Λιακόπουλος, «Ζητήματα Εμπορικού Δικαίου IV», Εκδόσεις, Π. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα 1996.
- [5.] Ελευθέριος Φ. Λεβαντής, «Περί Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης», έκτη Έκδοση, εκδόσεις, Αντ. Ν. Σάκκουλος, Αθήνα 1998.
- [6.] Μ. Λεοντάρης, «Προσωπικές Εταιρείες – ΕΠΕ», εκδόσεις ΠΑΜΙΣΟΣ, Αθήνα, 2006.
- [7.] Γιώργος Μιχαλόπουλος, «Η Μονοπρόσωπη Εταιρία Περιορισμένης Ευθύνης», εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 1994.
- [8.] Κωνσταντίνος Γ. Παμπούκης, «Δίκαιον Εμπορικών Εταιριών», Θεσσαλονίκη 1979.
- [9.] Νικόλαος Κ. Ρόκκας, «Εμπορικές Εταιρείες», Τρίτη Έκδοση, Αθήνα 1989,
- [10.] Οδυσσέας Σπηλιόπουλος, «Δίκαιο Εμπορικής Δραστηριότητας και των Φορέων Άσκησης της - Συνθετική και Συνοπτική Προσέγγισή της». Β' Έκδοση. Εκδόσεις Διόνικος, Αθήνα 2007.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ Ε.Π.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΔΡΑ - ΣΚΟΠΟΣ - ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Άρθρο 1^ο

ΕΠΩΝΥΜΙΑ

Συνίσταται εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία:
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ και διακριτικό τίτλο Ε.Π.Ε. Για τις
σχέσεις και τις συναλλαγές της εταιρίας με το εξωτερικό η επωνυμία της εταιρίας θα
αποδίδεται σε πιστή μετάφραση ή με λατινικά στοιχεία και τον διακριτικό
τίτλο LTD.

Άρθρο 2ο

ΕΔΡΑ

Έδρα της εταιρείας ορίζεται ο Δήμος Πειραιώς και εταιρικό κατάστημα το επί της
οδού

Η εταιρεία μπορεί να ιδρύει, κατόπιν απόφασης της Γενικής Συνέλευσης που λαμβάνεται με
πλειοψηφία του άρθρου 10 παράγραφος 7, υποκαταστήματα σε οποιαδήποτε πόλη της
Ελλάδος και του εξωτερικού. Η ίδρυση υποκαταστήματος της εταιρίας στην περιφέρεια άλλου
Πρωτοδικείου υποβάλλεται στην δημοσιότητα που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 3ο

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός της εταιρίας είναι:

1. Η με κάθε τρόπο εκμετάλλευση, πώληση, μίσθωση, υπεκμίσθωση, εξαγορά, διαχείριση και ανάπτυξη επιχειρήσεων στο χώρο της παραδοσιακής και σύγχρονης εστίασης (εστιατόριο, ταχυφαγείο, καφετέρια, bar κλπ.)
2. Η παροχή συμβουλευτικών, μελετητικών, λογιστικών ελεγκτικών και επιμορφωτικών υπηρεσιών στον οικονομικό τομέα, όπως ενδεικτικά, η εκπόνηση μελετών και αναλύσεων και η παροχή συμβουλών επί θεμάτων χρηματοοικονομικού, τεχνικοοικονομικού, λογιστικού μηχανογραφικού χρηματοπιστωτικού και χρηματοδοτικού χαρακτήρα η διαμεσολάβηση, εκπροσώπηση και διαπραγμάτευση για λογαριασμό τρίτων για θέματα χρηματοδότησης επενδυτικών σχεδίων, εξεύρεσης επιχειρηματικών κεφαλαίων, εξαγοράς, συγχώνευσης, διάσπασης ή απόσπασης επιχειρήσεων η περιουσιακών στοιχείων, κεφαλαιακών αναδιοργανώσεων ή κάλυψης χρηματοοικονομικών κινδύνων διαφόρων εταιριών και η παροχή συμβουλών σε επιχειρήσεις σχετικά με την διάρθρωση του κεφαλαίου τους.
3. Η σύνταξη τεχνικοοικονομικών, οργανωτικών λογιστικών και μηχανογραφικών μελετών.
4. Η διαχείριση εν γένει της περιουσίας τρίτων νομικών ή φυσικών προσώπων στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, η παροχή υπηρεσιών παντός είδους σχετικά με εκπροσωπήσεις ή /και αντιπροσωπεύσεις εταιριών στην ημεδαπή ή τν αλλοδαπή. Ιδιαίτερα η αντιπροσώπευση και η ανάπτυξη στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή συστημάτων δικαιόχρησης (franchise) και άλλων συστημάτων διανομής προϊόντων ή και παροχής υπηρεσιών.

Για την επιδίωξη των σκοπών της η εταιρία μπορεί:

1. Να συμμετέχει σε οποιαδήποτε επιχείρηση με παρεμφερή σκοπό και οποιουδήποτε εταιρικού τύπου, να συγχωνεύεται με άλλη εταιρεία ή να απορροφά άλλη συναφή επιχείρηση ατομική ή εταιρική οποιουδήποτε εταιρικού τύπου.
2. Να συνεργάζεται με οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με οποιονδήποτε τρόπο.
3. Να ιδρύει υποκαταστήματα ή πρακτορεία οπουδήποτε.
4. Να αντιπροσωπεύει οποιαδήποτε επιχείρηση ημεδαπή ή αλλοδαπή με παρεμφερή σκοπό.

Άρθρο 4ο

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η διάρκεια της λειτουργίας της εταιρίας συμφωνείται σε δέκα (10) χρόνια και αρχίζει από την ημέρα που περίληψη αυτού του Καταστατικού θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και λήγει μετά την παρέλευση δέκα (10) ετών από αυτήν. Η συνέλευση των εταίρων μπορεί να αποφασίσει την παράταση της λειτουργίας της εταιρίας με απόφασή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ-ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΜΕΡΙΔΙΟ
--

Άρθρο 5ο

ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ-ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΜΕΡΙΔΙΟ **ΜΕΡΙΔΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ**

Το κεφάλαιο της εταιρίας ορίζεται στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (4.500,00 €), το οποίο σύμφωνα με την ρητή διαβεβαίωση των εδώ εμφανιζομένων εταίρων καταβλήθηκε ήδη στο Ταμείο της Εταιρίας.

Το κεφάλαιο της εταιρείας διαιρείται σε εκατό (150) εταιρικά μερίδια, που το καθένα έχει αξία τριάντα ευρώ (30.00 €). Κάθε εταίρος μετέχει στα κέρδη και τις ζημίες της εταιρίας με μία μερίδα συμμετοχής που αποτελείται από τόσα εταιρικά μερίδια όση είναι η συνεισφορά του στο κεφάλαιο της εταιρίας. Αναλυτικότερα από τους εταίρους:

α) Ο κάτοικος Αθηνών, οδός, Καλλιθέα, κάτοχος του υπ' αρ. ΑΔΤ και με ΑΦΜ:κατέβαλε στο ταμείο της εταιρίας τρεις χιλιάδες ευρώ (3.000,00 €) και σύμφωνα με τα παραπάνω, συμμετέχει στην εταιρία με μία (1) μερίδα συμμετοχής που αποτελείται από εκατό (100) εταιρικά μερίδια που αντιστοιχούν στο 66,66 % του εταιρικού κεφαλαίου.

β) Ο κάτοικος Αθηνών, οδός, Καλλιθέα, κάτοχος του υπ' αρ. ΑΔΤ και με ΑΦΜ:..... κατέβαλε στο ταμείο της εταιρίας χίλια πεντακόσια ευρώ (1.500,00 €) και συμμετέχει στην εταιρία με μία (1) μερίδα συμμετοχής που αποτελείται από πενήντα (50) εταιρικά μερίδια που αντιστοιχούν στο 33,33% του εταιρικού κεφαλαίου.

Άρθρο 6ο

Τα εταιρικά μερίδια μπορούν να μεταβιβαστούν ελεύθερα, με συμβολαιογραφικό έγγραφο, σε εταίρους ή τρίτους, κατόπιν της σχετικής απόφασης της Γενικής Συνέλευσης των εταίρων. Οι εταίροι για τα χρέη της εταιρίας ευθύνονται μόνο μέχρι του ποσού του κεφαλαίου που κατέβαλαν, μόνο με αυτό και ποτέ προσωπικά.

Άρθρο 7ο

ΑΥΞΗΣΗ-ΜΕΙΩΣΗ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των εταίρων λαμβανομένης δια πλειοψηφίας των τριών τετάρτων (3/4) του όλου αριθμού των εταίρων, εκπροσωπούντων τα τρία τέταρτα (3/4) του όλου εταιρικού κεφαλαίου δύναται να γίνει αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου. Η ανάληψη του εταιρικού κεφαλαίου γίνεται είτε από τους εταίρους, είτε από τρίτους. Στην ανάληψη του νέου κεφαλαίου προτιμούνται οι εταίροι κατά τον λόγο συμμετοχής τους. Η προς τούτο βούληση είτε των εταίρων, είτε τρίτων εκφράζεται δι' εγγράφου δηλώσεως προς την εταιρία εντός είκοσι ημερών από της περί αυξήσεως του κεφαλαίου αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως. Εντός δε δεκαήμερου από της λήξεως της άνω προθεσμίας δέον όπως καταρτισθεί συμβολαιογραφικό έγγραφο μεταξύ του διαχειριστή της εταιρείας και των αναλαβόντων τα εταιρικά μερίδια. Η εξόφληση των αναληφθέντων εταιρικών μεριδίων δεν μπορεί να γίνει με συμψηφισμό.

Εφόσον επέλθει αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου η μείωση αυτού είναι δυνατή μόνο υπό τις προϋποθέσεις και διατυπώσεις των άρθρων 41 και 42 του Ν.3190/1955.

Τόσο η αύξηση όσο και η μείωση του εταιρικού κεφαλαίου που αποτελούν τροποποιήσεις της εταιρικής σύμβασης υπόκεινται στις διατυπώσεις δημοσίευσης του άρθρου 8 του Ν. 3190/1995.

Ετήσια και για τον σχηματισμό αποθεματικού κεφαλαίου θα αφαιρείται από τα καθαρά κέρδη τουλάχιστον το ένα εικοστό (1/20). Το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξομειώνεται με απόφαση της Συνέλευσης των εταίρων. Η κράτηση αυτή παύει να είναι υποχρεωτική όταν το αποθεματικό φτάνει το ένα τρίτο (1/3) του εταιρικού κεφαλαίου.

Άρθρο 8ο

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ

Οι εταίροι δικαιούνται από τα καθαρά κέρδη που προκύπτουν από τον ετήσιο ισολογισμό και καθένας κατά την αναλογία των εταιρικών μεριδίων του, να λαμβάνουν τα αναλογούντα σε αυτούς καθαρά κέρδη.

Ως διανεμητέα καθαρά κέρδη νοούνται τα προκύπτοντα μετά την αφαίρεση των κρατήσεων για τον σχηματισμό του αποθεματικού κεφαλαίου και των δαπανών λειτουργίας της εταιρίας. Η διανομή των κερδών θα γίνεται κάθε διαχειριστικό έτος με φροντίδα του διαχειριστή και βάσει ετησίου ισολογισμού της εταιρείας.

<h3>ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ</h3>
--

Άρθρο 9ο

Όργανα Διοικήσεως της Εταιρίας είναι α) Η Γενική Συνέλευση των εταίρων και β) ο Διαχειριστής

Άρθρο 10ο

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

1. Η Συνέλευση των εταίρων είναι το ανώτατο όργανο της εταιρίας και αποφασίζει για κάθε εταιρική υπόθεση. Οι αποφάσεις της αυτές είναι υποχρεωτικές και στους απόντες ή διαφωνούντες εταίρους και σε κάθε θέμα για το οποίο σύμφωνα με τον Νόμο και το παρόν

Καταστατικό απαιτείται απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Η Συνέλευση των εταίρων είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίσει: 1) για τις τροποποιήσεις του καταστατικού, 2) για το διορισμό και την ανάκληση των διαχειριστών καθώς και για την απαλλαγή τους από κάθε ευθύνη, 3) για την έγκριση του ισολογισμού και τον τρόπο διάθεσης των κερδών, 4) για έγερση αγωγών κατά των οργάνων της εταιρείας ή των εταίρων, για αξιώσεις της εταιρείας κατ' αυτών επί αποζημιώσεως, που απορρέουν από πράξεις ή παραλείψεις κατά την σύσταση ή λειτουργία της εταιρείας, 5) για την παράταση της διάρκειας της εταιρίας, την αλλαγή ή τη συμπλήρωση του σκοπού της, τη συγχώνευση της με άλλη εταιρία, τη διάλυσή της και τον διορισμό ή την ανάκληση των διαχειριστών και εκκαθαριστών και, 6) για κάθε άλλο θέμα που ορίζει το καταστατικό και ο Ν. 3190/1955.

2. Οι αποφάσεις των εταίρων λαμβάνονται στην Συνέλευση. Η Συνέλευση συγκαλείται από τον διαχειριστή. Οι εταίροι καλούνται εγγράφως της προσκλήσεως επιδιδομένης αποδεδειγμένα στην, σημειούμενη στο υποχρεωτικώς τηρούμενο Βιβλίο εταίρων, διεύθυνση αυτών, οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από την Συνέλευση. Στην πρόσκληση πρέπει να αναφέρονται η ημεροχρονολογία, η ώρα και ο τόπος της Συνέλευσης καθώς και τα προς συζήτηση θέματα.
3. Η Συνέλευση συγκαλείται υποχρεωτικά τουλάχιστον μία φορά το έτος και μέσα σε τρεις (3) μήνες από την λήξη της εταιρικής χρήσης. Εάν δεν συγκληθεί η Συνέλευση μέσα στον χρόνο αυτό από τον διαχειριστή, η σύγκληση ενεργείται από κάθε εταίρο σύμφωνα με την κατωτέρω διάταξη περί συγκλήσεως συνελεύσεως από την μειοψηφία.
4. Εφόσον είναι σύμφωνοι όλοι οι εταίροι μπορούν να συνέλθουν σε συνέλευση και αν δεν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού. Αν είναι παρόντες όλοι οι εταίροι και δεν υπάρχει αντίρρηση από κάποιον από αυτούς, αποφασίζουν έγκυρα για οποιοδήποτε θέμα αρμοδιότητας της Συνέλευσης.
5. Ένας ή περισσότεροι εταίροι που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) τουλάχιστον του εταιρικού κεφαλαίου, μπορούν να ζητήσουν την σύγκληση έκτακτης Γενικής Συνέλευσης, προσδιορίζοντας το αντικείμενο των συζητήσεων θεμάτων. Εάν δεν συγκληθεί η Συνέλευση από τον διαχειριστή μέσα σε είκοσι (20) μέρες από την επίδοση της σχετικής αίτησης, η σύγκληση ενεργείται από τους παραπάνω εταίρους κατόπιν αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά την σχετική περί τούτου διαδικασία.
6. Στη Συνέλευση καθένας από τους εταίρους έχει δικαίωμα τόσων ψήφων όσα είναι τα εταιρικά του μερίδια. Εταιρικό μερίδιο που περιέχεται σε περισσότερους, παρέχει δικαίωμα ψήφου στον συνδικαιούχο που υποδεικνύεται από τους περισσότερους εγγράφως προς την εταιρία, σαν εκπρόσωπο. Το δικαίωμα ψήφου δεν μπορεί να ασκηθεί από τον εταίρο προκειμένου για λήψη αποφάσεων που αναφέρονται στην απαλλαγή του από την ευθύνη ή στην έγερση αγωγής κατ' αυτού για αξιώσεις της εταιρίας για αποζημίωση που απορρέουν από πράξεις ή παραλείψεις κατά την λειτουργία της εταιρείας.
7. Μη ορίζοντος άλλως του παρόντος καταστατικού ή του νόμου, οι αποφάσεις της Συνέλευσης λαμβάνονται με πλειοψηφία πλέον του μισού (1/2) του όλου αριθμού των εταίρων, εκπροσωπούντων πλέον του μισού (1/2) του όλου εταιρικού κεφαλαίου.
8. Αποφάσεις της Συνέλευσης που έχουν ληφθεί κατά παράβαση του Νόμου ή του καταστατικού μπορούν να προσβληθούν από τον διαχειριστή ή από οποιονδήποτε εταίρο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 3190/1955.

Άρθρο 11ο

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

1. Η διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων και η εκπροσώπηση της εταιρίας ανατίθεται στον εταίρο, ο οποίος μπορεί να αναθέτει την άσκηση ορισμένων από τα καθήκοντά του σε άλλον εταίρο ή μη με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο.

2. Ο διαχειριστής εκπροσωπεί νόμιμα την εταιρία και ενεργεί επ' ονόματί της κάθε πράξη διαχείρισης και διάθεσης και κάθε περίπτωση που ανάγεται στον σκοπό της εταιρικής επιχείρησης.
3. Ιδιαίτερα: α) εκπροσωπεί την εταιρία σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, ημεδαπό ή αλλοδαπό, σε οργανισμούς πάσης φύσεως, Τράπεζες ημεδαπές ή αλλοδαπές, Τελωνειακές Αρχές, σε κάθε δικαστήριο οποιουδήποτε βαθμού και δικαιοδοσίας, περιλαμβανομένου και του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου Επικρατείας, στα φορολογικά δικαστήρια, δίνει όρκους, επάγει και αντεπάγει όρκους, β) αποφασίζει και καταρτίζει συμβάσεις και συμφωνητικά για αγορά ή μίσθωση κινητών ή ακινήτων υπογράφοντας τα οικεία συμβόλαια και συμβάσεις επ' ονόματι της εταιρίας, με οποιουδήποτε όρους και συμφωνίες σύμφωνα με την κρίση του, γ) εκχωρεί απαιτήσεις οποιασδήποτε φύσεως ενεργεί κατασχέσεις και άρσεις κατασχέσεων επί κινητών και ακινήτων, ασκεί ανακοπές, εγγραφές υποθηκών και προσημειώσεων, καθώς και παραιτήσεις ή άλλα δικαιώματα, δ) εγείρει αγωγές, αποκρούει αγωγές που γίνονται κατά της εταιρείας, ασκεί τακτικά και έκτακτα ένδικα μέσα και παραιτείται από αυτά ή και από όλη την δίκη, διορίζει πληρεξουσίους δικηγόρους, προτείνει, διαπραγματεύεται και αποδέχεται συμβιβασμούς δικαστικούς ή εξώδικους σε οποιαδήποτε διαφορά, χορηγεί προθεσμίες πληρωμής χρεών και συνομολογεί διαιτησίες, ε) συνομολογεί δάνεια σε βάρος της εταιρίας απλά ή επί εμπραγμάτω ασφαλεία, παρέχει εγγυήσεις για άνοιγμα πιστώσεων σε Τράπεζες ή άλλα νομικά πρόσωπα με συναλλαγματικές ή με ανοικτό λογαριασμό, αποδέχεται και εκδίδει συναλλαγματικές, γραμμάτια εις διαταγήν και επιταγές, αναλαμβάνει χρήματα και άλλες αξίες από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, Τράπεζα, το Δημόσιο ή το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και γενικά από κάθε άλλο Οργανισμό, εισπράττει χρήματα της εταιρείας από δάνειο χρηματοδοτήσεως, στ) αποδέχεται συναλλαγματικές ή γραμμάτια σε διαταγή ή άλλα ομόλογα σε βάρος της εταιρίας, ζ) προσλαμβάνει και απολύει το προσωπικό της εταιρίας και καθορίζει την αμοιβή του. Τέλος ο διαχειριστής έχει την καθολική εντολή και κάθε εξουσία να διενεργήσει κάθε πράξη εκπροσώπησης διαχείρισης και διάθεσης των εταιρικών πραγμάτων που ανάγονται στον σκοπό της εταιρίας. Η παραπάνω απαρίθμηση των δικαιωμάτων και εξουσιών αυτών είναι ενδεικτική.
4. Ο διαχειριστής υπογράφει για την εταιρία θέτοντας την υπογραφή του κάτω από την εταιρική επωνυμία.
5. Μία φορά τον χρόνο στο τέλος της εταιρικής χρήσης ο διαχειριστής υποχρεούται να συντάσσει απογραφή όλων των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της εταιρίας με λεπτομερή περιγραφή του κάθε στοιχείου.
6. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της εταιρίας καταρτίζονται από τον διαχειριστή με βάση την απογραφή αυτή. Για την κατάρτιση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43 και 43α του Κωδ. Ν. 2190/1920 περί Ανωνύμων Εταιριών, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν. Για την κατάρτιση της έκθεσης διαχείρισης του διαχειριστή που απευθύνεται στην Συνέλευση των εταίρων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 43α του ΚΝ 2190/1920 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις (ισολογισμός, αποτελέσματα χρήσης, πίνακας διαθέσεως αποτελεσμάτων και προσάρτημα) και οι σχετικές εκθέσεις του διαχειριστή και των ελεγκτών της εταιρίας υποβάλλονται με επιμέλεια κάθε εταίρου ή διαχειριστή στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8 του Ν. 3190/1955. Η καταχώρηση στο Μητρώο των αρχικών και τροποποιημένων οικονομικών καταστάσεων πρέπει να γίνεται σε χρόνο που να επιτρέπει την τήρηση των προθεσμιών της παρ. 2 του άρθρου 8 του Ν. 3190/1955 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα.
7. Ο διαχειριστής είναι υποχρεωμένος να τηρεί στην Ελληνική γλώσσα τα παρακάτω βιβλία, εκτός από αυτά που επιβάλλονται από άλλους νόμους, νόμιμα θεωρημένα από τον

οικονομικό έφορο: α) το βιβλίο εταιρών στο οποίο γράφονται τα ονοματεπώνυμα των εταιρών, η ιθαγένειά τους, η διεύθυνση της κατοικίας τους, οι εισφορές τους, καθώς και οι τυχόν μεταβολές του προσώπου των εταιρών, β) το βιβλίο πρακτικών των συνελεύσεων στο οποίο γράφονται οι αποφάσεις των συνελεύσεων των εταιρών και γ) το βιβλίο πρακτικών της διαχείρισης στο οποίο γράφονται οι αποφάσεις του διαχειριστή.

8. Η εταιρική χρήση αρχίζει την 1η (1η) Ιανουαρίου και λήγει την τριακοστή πρώτη (31η) Δεκεμβρίου. Εξαιρετικά η πρώτη εταιρική χρήση αρχίζει από την υπογραφή του παρόντος και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2012.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ-ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Άρθρο 12ο

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

1. Το εταιρικό μερίδιο ή τα εταιρικά μερίδια καθενός εταίρου αποτελούν την μερίδα συμμετοχής του. Εάν ένα εταιρικό μερίδιο περιέλθει σε περισσότερους, πρέπει αυτοί να υποδείξουν εγγράφως στην εταιρεία κοινό εκπρόσωπο.
2. Η μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων γίνεται ελεύθερα χωρίς απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Η μεταβίβαση γίνεται μόνο με συμβολαιογραφικό έγγραφο σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3190/1955, επάγει δε αποτελέσματα προς την εταιρία από την εγγραφή που θα γίνει στο Βιβλίο των εταιρών με αίτηση αυτού που μεταβιβάζει ή αυτού προς τον οποίο γίνεται η μεταβίβαση με την προσαγωγή επικυρωμένου αντιγράφου της πράξης μεταβίβασης.
3. Επιτρέπονται δάνεια από τους εταίρους προς την εταιρία χωρίς εμπράγματα ασφάλεια αγαθών της εταιρείας. Η παρά την απαγόρευση σύσταση εμπραγμάτου ασφαλείας είναι άκυρη. Η εξόφληση από την εταιρία των προς αυτήν δανείων των εταιρών λογίζεται σαν να μην έγινε εφόσον για την εξόφληση αυτή ματαιώνεται εν όλω ή εν μέρει η κατά τον χρόνο αυτό ικανοποίηση των απαιτήσεων τρίτων.
4. Σε περίπτωση λύσης της εταιρίας για οποιοδήποτε λόγο εκτός από την κήρυξη της εταιρίας σε κατάσταση πτώχευσης, οι απαιτήσεις των εταιρών από τα δάνεια ικανοποιούνται μετά την εξόφληση των λοιπών χρεών της εταιρίας.
5. Οποιοσδήποτε εταίρος μπορεί να φύγει από την εταιρία για σπουδαίο λόγο μετά από απόφαση του δικαστηρίου που καθορίζει την αξία της μερίδας συμμετοχής του εξερχομένου. Με αίτηση παντός εταίρου ή διαχειριστού, όταν υπάρχει σπουδαίος λόγος και έχει ληφθεί απόφαση από την Συνέλευση με πλειοψηφία πλέον του μισού των εταιρών που εκπροσωπούν πλέον του μισού του εταιρικού κεφαλαίου, το δικαστήριο μπορεί να αποκλείσει από την εταιρία κάποιον ή κάποιους από τους εταίρους. Από την καταβολή στον αποκλειόμενο εταίρο της μερίδας συμμετοχής του, που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 1 και παρ. 4 του Ν. 3190/1955, η εταιρεία συνεχίζεται μεταξύ των υπολοίπων.
6. Κάθε εταίρος δικαιούται να λαμβάνει γνώση αυτοπροσώπως ή με αντιπρόσωπό του μέσα στο πρώτο δεκαήμερο από την λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου, της πορείας των εταιρικών υποθέσεων και να εξετάζει βιβλία και έγγραφα της εταιρίας. Δικαιούται επίσης με δαπάνες του να λαμβάνει αποσπάσματα του βιβλίου των εταιρών και του βιβλίου πρακτικών Συνελεύσεων.
7. Προς κάλυψη ζημιών της εταιρίας που βεβαιώνονται στον ισολογισμό και δεν μπορούν να καλυφθούν από το αποθεματικό που τυχόν υπάρχει, οι εταίροι μπορούν να κληθούν, μετά

από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων (3/4) του όλου αριθμού των εταίρων, που εκπροσωπούν τα τρία τέταρτα (3/4) του όλου εταιρικού κεφαλαίου, στην καταβολή συμπληρωματικών εισφορών που δεν μπορούν να υπερβούν το αρχικό κεφάλαιο. Οι συμπληρωματικές εισφορές καταβάλλονται από όλους τους εταίρους κατά τον λόγο συμμετοχής καθενός, μέσα σε ένα μήνα από την έγγραφη πρόσκληση προς τον καθένα από αυτούς. Εάν ένας εταίρος δεν καταβάλει την συμπληρωματική εισφορά που έχει ορισθεί, αυτός αποκλείεται από την εταιρία και ακολουθείται η διαδικασία που ορίζεται από το άρθρο 37 του Ν. 3190/1955.

Άρθρο 13^ο

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Οι εταίροι ως και οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους ή πιστωτές αυτών επ' ουδενία δικαιούνται αφορμή ή αιτία να προκαλέσουν την σφράγιση ή την κατάσχεση των βιβλίων της εταιρίας ή της εταιρικής περιουσίας, ούτε να επιδιώξουν την εκκαθάριση ή διανομή αυτής, ή με οποιονδήποτε τρόπο να αναμιχθούν στην διοίκηση αυτής ή να αμφισβητήσουν τις νόμιμες αποφάσεις των εταιρικών οργάνων, εκτός αν στον Ν. 3190/1955 ορίζεται άλλως.

Άρθρο 14ο

Οποιαδήποτε υποχρέωση και οποιοδήποτε δικαίωμα των εδώ συμβαλλομένων, που πηγάζει από τις ατομικές εργασίες σε καμία περίπτωση δεν αφορά την δια του παρόντος συνιστωμένη εταιρία.

Άρθρο 15^ο

Επιτρέπεται στους Εταίρους και στον Διαχειριστή της εταιρίας να ενεργούν στην Ελλάδα για δικό τους λογαριασμό, κατευθείαν ή εμμέσως, ή για λογαριασμό τρίτου, πράξεις σχετικές με τους σκοπούς της εταιρίας καθώς και να συμμετέχουν σε οποιοδήποτε εταιρικό σχήμα το οποίο διενεργεί πράξεις σχετικές με το σκοπό της εταιρίας, χωρίς την άδεια της γενικής Συνέλευσης των Εταίρων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ
--

Άρθρο 16ο

Για κάθε τροποποίηση των όρων του παρόντος απαιτείται απόφαση της Συνέλευσης, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων (3/4) του όλου αριθμού των εταίρων, που εκπροσωπούν τα τρία τέταρτα (3/4) του όλου εταιρικού κεφαλαίου, εκτός αν πρόκειται για απόφαση προκειμένου για την μεταβολή της εθνικότητας της εταιρίας και προκειμένου για αύξηση των υποχρεώσεων των εταίρων και της ευθύνης αυτών ως και περί μείωσης των εκ του καταστατικού δικαιωμάτων αυτών. οπότε η απόφαση λαμβάνεται με την συμφωνία όλων των εταίρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ
ΔΙΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Άρθρο 17ο

1. Η εταιρία λύεται:

α) Με απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, που παίρνεται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων (3/4) του όλου αριθμού των εταίρων, που εκπροσωπούν τα τρία τέταρτα (3/4) του εταιρικού κεφαλαίου.

β) Σε περίπτωση απαγορεύσεως ή πτωχεύσεως κάποιου από τους εταίρους, εκτός αν οι υπόλοιποι εταίροι αποφασίσουν ομόφωνα την συνέχιση της εταιρίας.

γ) Με την παρέλευση του χρόνου διάρκειας αυτής, εκτός αν παραταθεί έγκαιρα η διάρκειά της.

2. Η λύση της εταιρείας υπόκειται στις διατυπώσεις του άρθρου 8 του Ν. 3190/1955.

Άρθρο 18ο

1. Όταν λυθεί η εταιρεία για οποιαδήποτε λόγο, εκτός από την κήρυξη αυτής σε κατάσταση πτωχεύσεως, ακολουθεί η εκκαθάριση. Η εκκαθάριση γίνεται από τον διαχειριστή.

2. Κατά την διάρκεια της εκκαθάρισης και μέχρι το τέλος αυτής και της διανομής, η εταιρία λογίζεται εξακολουθούσα, διατηρεί δε την επωνυμία της με τις πρόσθετες λέξεις " υπό εκκαθάριση".

3. Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τους εκκαθαριστές, την ανάκληση αυτών, τις εξουσίες τους και γενικά τις ενέργειές τους για την συντέλεση του έργου της εκκαθάρισης, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Ν. 3190/1955.

Άρθρο 19ο

Για οποιοδήποτε θέμα της εταιρικής σύμβασης που δεν έχει προβλεφθεί με το παρόν ή δεν έχει ρυθμισθεί λεπτομερώς, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 3190/1955, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα και του Π.Δ. 419/1986.

Άρθρο 20ο

Μέχρι να γίνουν οι διατυπώσεις του άρθρου 8 του Ν. 3190/1955, η εταιρεία εκπροσωπείται νόμιμα από τον διαχειριστή, που έχει οριστεί με το παρόν Καταστατικό.